

AGRICULTURA SOCIALISTĂ

ORGAN AL CONSILIULUI SUPERIOR AL AGRICULTURII ȘI AL UNIUNII NAȚIONALE A COOPERATIVELOR AGRICOLE DE PRODUCȚIE

TIMPUL NE GRĂBEȘTE, APĂSAȚI PE ACCELERATOR.

RAID — ANCHETĂ în regiunile

BUCUREȘTI, BRAȘOV ȘI CRIȘANA

Intrînd în ultima decadă a lunii martie, ritmul lucrărilor de primăvară s-a accelerat în marea majoritate a regiunilor țării. Pînă la începutul săptămîinii fuseseră însășiinate suprafețe însemnate cu mazăre, sfeclă de zahăr, floarea-soarelui, gospodăriile de stat semînd circa 50 la sută din suprafața destinată culturilor din prima epocă. Frunțase sînt gospodăriile de stat din regiunile Oltenia și Dobrogea, care au terminat semănatul culturilor timpurii încă de la sfîrșitul săptămîinii trecute. Unitățile agricole din regiunile București, Brașov și Crișana — care fac obiectul raidului de față, se prezentau la aceeași dată cu realizări sub posibilități.

Se susține că nu mai sînt oameni care să pună la îndoială ireversibilitatea timpului și nici să se impace ușor cu ideea că printre-un efort mai susținut, timpul pierdut se poate recupera. Nu mai sînt acum, dar cu o lună, cu două, cu cinci în urmă?

— E limpede ne declară ing. Stelian Vătafu, vicepreședintele al Consiliului agricol regional Brașov, că termenul recuperării e menit doar să crezeze impresia falsă că nu-i în fond nici o nenorocire dacă ai înfrîntat o zi-două cu o lucrare. Tsemnul aparține, de fapt, celor care nu știu să prelușcă timpul. Noi, în țara Birsei și pe Tîrnave, ne izbim de urmările celei mai rele ale acestui mod defectuos de a gîndi. Lucrări ce trebuiau făcute astătoamnă se execută abia acum, antrenînd înfrînzieri ce se vor solda, neîndoielnic, cu pierderi.

Că lucrurile stau așa e lesne de demonstrat. În raionul Mediaș se ară în prezent suprafețe de șes care s-ar fi putut ara în toamnă, dacă terenul ar fi fost eliberat la vreme. La cooperativa agricolă din Chișic, regiunea Crișana, unele tractoare ce ar trebui să are și să însășiineze, sînt ocupate cu treieratul trifoiului de sămîntă.

În Bărgan, unde toamna a fost mai lungă, iar însășiinările se cer efectuate mult mai devreme, mai există suprafețe relativ întinse care, la data raidului, se găsesc acoperite cu coceni și lupșini de ricin sau floarea-soarelui. În raza S.M.T. Lehliu, bunăoară, mai erau de eliberat 40 de hectare de coceni la cooperativa agricolă „Viața Nouă” din comuna Dor Mărunt, 20 de hectare cu coceni tăiați la cooperativa agricolă din Plevna, 60 de hectare la cea din Lehliu. Tulșini de ricin și de floarea-soarelui în picioare se întîlneau, la aceeași dată, și în cooperativele agricole din Pelinu, Lehliu și „Infrățirea” din Dor Mărunt. Asemenea situații sînt frecvente și în cooperativele agricole din raioanele Urziceni, Slobozia și Călărași.

Adăugînd la aceasta și faptul că mari suprafețe au fost abia de curînd eliberate, avem explicația slabei rezultate obținute la arături în unele raioane din Bărgan. În Slobozia, de pildă, fuseseră arate abia 1 670 de hectare din cele 3 360 iar în Urziceni abia 950 din cele peste 7 000 rămase nearate.

Situații similare te întîmpină la tot pasul și în regiunea Brașov. În vreme ce la cooperativa agricolă din Sura Mare se terminas, aratul la cea din Sura Mică, cit și la gospodăria de stat din aceeași localitate, lucrarea nu începuse. Raioanele Ineu, Salonta, Oradea și Marghita din regiunea Crișana au aproximativ același plan. Dar, în timp ce în primul se araseră aproape 3 000 de hectare, în ultimele două nici măcar jumătate din această suprafață. Explicația unor realizări atît de diferite ne-o dă calitatea muncii de îndrumare. Pe cînd lucrătorii consiliului agricol și ai uniunii cooperative din raionul Ineu și-au mutat centrul activității în unități, luînd parte activ la organizarea muncii, în raioanele Oradea și Marghita munca de îndrumare se mai exercită încă sporadic, la general.

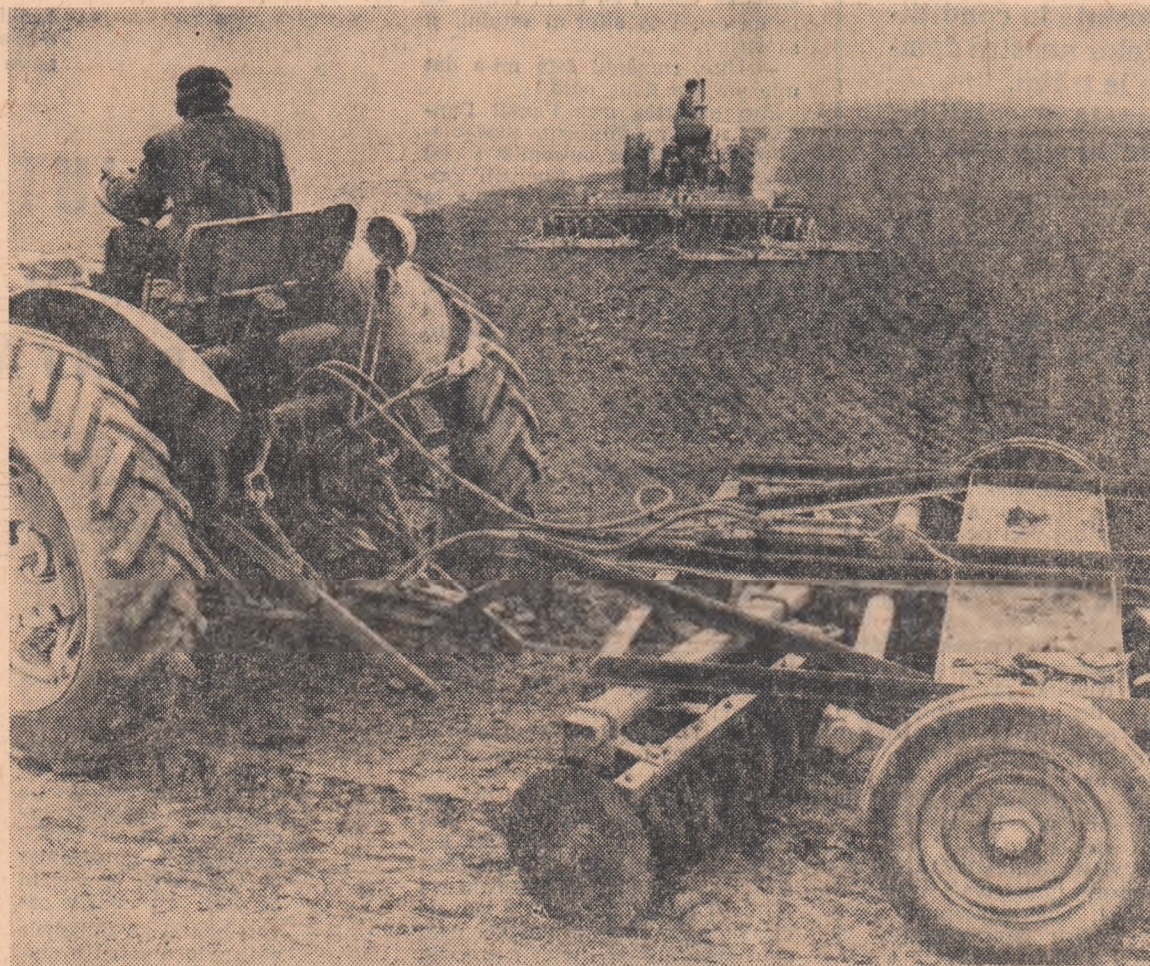
Reparațiile făcute pe alocuri cu puțin simț de răspundere provoacă încă de pe acum stagnări. Este cazul S. M. T. Episcopia Bihor, unde unele din tractoarele trimise

la cooperativa agricolă din Roșiori se opresc adesea în brazdă. Defecțiunile care — și vor pune amprenta asupra calității, mai cu seamă asupra densității plantelor se întîlnesc la semăntorile reparate de S.M.T. Cefa. Este de evidențiat supracontrolul organizat în regiunea Brașov, dar asta nu scuză slabele reparații depistate abia în ultimul moment, cînd de mașini era nevoie în cîmp. La S.M.T. Tîrnava de exemplu, la 15 tractoare a fost nevoie de remedieri pentru ca mașinile să poată fi scoase la lucru.

Unitățile agricole cunosc aportul

(Continuare în pag. a 2-a)

DAR NU UITAȚI CALITATEA!

Lucrările agricole de primăvară sînt în plină desfășurare și în regiunea Dobrogea. De pregătirea din vreme a terenului înainte de semănat depinde în bună măsură recolta viitoare. De acest adevăr sînt conștienți și colaboratorii din Stupina, cit și mecanizatorii care-i deservesc. Fotografia noastră înfățișează un aspect de la discutarea terenurilor ce vor fi ulterior însășiinate. După cum se vede, mecanizatorii au grijă să folosească întreaga forță de lucru a tractoarelor.

Foto : Gh. CUCU

Pe terenurile amenajate: exploatarea rațională — eficiență maximă

Plenara C.C. al P.C.R. din 11—12 decembrie 1966 a supus unei profunde analize problema îmbunătățirii funciare, stabilind măsurile ce trebuie luate pentru realizarea, la termen și la un înalt nivel tehnic a lucrărilor de îndiguiri desecări, irigații și combatere a eroziunii prevăzute în actualul cincinal, precum și pentru exploatarea cu maximum de eficiență a terenurilor amenajate, în scopul sporirii recoltelor, reducerii costurilor de producție și al recuperării într-un timp cît mai scurt a sumelor investite. Răspunzînd însuflețirii cu care oamenii muncii din agricultură se străduiesc să transpună în viață indicațiile partidului, revista „Agricultura socialistă” organizează — cu începere din acest număr — o amplă dezbateră pe tema valorificării raționale, la întreaga capacitate, a potențialului terenurilor amenajate. În deschiderea dezbaterii înfățișăm (în pagina a 4-a) situații, păreri, opinii din Insula Mare a Brăilei, a cărei amenajare este unul dintre marea obiective ale planului cincinal în domeniul îmbunătățirilor funciare.

DIN SUMAR:

- PRIMĂVARA ÎNSÎNGERATĂ A ANULUI 1907 (pag. 2)
- ÎN AJUTORUL MECANIZATORILOR (pag. 2)
- Discuții la „masa rotundă”: SĂ ÎNCHIDEM CĂILE CE DUC LA RISIPĂ DIN AVUTUL OBȘTESC (pag. 3)
- AVEM PODGORII RENUMITE. REPREZINTĂ ÎNSĂ PRODUCȚIA DE STRUGURI ÎNTREGULOR POTENȚIAL? (pag. 5)
- CERCETĂRI ÎN DOMENIUL APĂRĂRII SĂNĂTĂȚII ANIMALELOR (pag. 5)
- DRAGOSTE PENTRU COPII (pag. 6)
- DIALOG: REDACȚIE - CITITORI (pag. 6)
- VARIETĂȚI (pag. 7)

Interviul nostru

cu prof. ing. V. HARNAJ

președintele Asociației crescătorilor de albine din Republica Socialistă România, președintele Apimondiei

CALENDAR APICOL '67

Apicultură, îndeletnicire apropiată poporului nostru din cele mai îndepărtate timpuri, a cunoscut în ultimii ani o dezvoltare însemnată. În prezent dispunem de un număr de peste un milion de familii de albine, venind în medie 50 de familii la mia de locuitori și 6 familii la suta de hectare de teren agricol, ceea ce ne situează printre țările cu apicultură avansată. Sursă importantă de venituri, apicultură, depășind cadrul restrîns al amatorismului, se dezvoltă astăzi ca ramură a zootehniei într-un număr sporit de gospodării de stat și cooperative agricole.

În dubla sa calitate — de președinte al Asociației crescătorilor de albine din țara noastră și de președinte al Federației Internaționale a Asociațiilor de Apicultură (Apimondia) — tovarășul prof. ing. V. HARNAJ, a binevoit să răspundă la cîteva întrebări adresate de redacția noastră în legătură cu problemele majore înscrise în calendarul apicol al acestui an.

— Mai întîi — a declarat interlocutorul nostru — aș vrea să arăt că în cadrul planului de acțiuni pe care asociația și l-a propus pentru acest an, sprijinirea unităților agricole socialiste în organizarea unor stupine puternice, cu caracter industrial, ne preocupă în mod deosebit. Pe această linie, asociația noastră a conceput un proiect de stupină de tip industrial, în curs de realizare la G.A.S. Tulcea, proiect pe care îl vom pune la dispoziția tuturor unităților solicitante.

Cu sprijinul Consiliului Superior al Agriculturii, anul acesta am reușit să deschidem cursurile primei școli de tehnicieni apicoli, care vor contribui la ridicarea activității de îndrumare tehnică la nivelul

(Continuare în pag. a 5-a)

De la condițiile locale și tradiție spre producții și venituri mari

Gheorghe MAFTEI

Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei agricole din comuna Tîbucani, regiunea Bacău

Cooperativa noastră face parte din categoria celor situate în zona de deal. Din cele 2 231 de hectare de teren agricol, numai 2 000 sînt arabile. O suprafață însemnată de teren este afectată culturilor cerealiere. În sectorul legumicol cultivăm cu precădere ceapă, cunoscută în multe părți ale țării sub numele de Ceaclama de Tîbucani. Cu doi ani în urmă, din suprafața supusă eroziunii am plantat 250 de hectare cu pomi.

Cînd am început munca pe primele hectare cooperativizate, pămîntul nostru era puțin darnic cu noi. Cu multe eforturi puteam obține producții medii la hectar de grîu de 600—700 kg și de 800 kg de porumb. Orzul și ovăzul dădeau de asemenea recolte neînsemnate. Singurii cartofii și ceapa, culturi tradiționale în partea locului, ne aduceau recolte și venituri mai mari.

Cu ajutorul statului am trecut în anii din urmă la aplicarea unui complex de măsuri pentru îmbunătățirea structurii solului, în special celui afectat culturilor cerealiere și legumicole. Am administrat sute de vagoane de îngrășăminte naturale și chimice. Arăturile de vară și de toamnă au contribuit din plin la mobilizarea solului și la ridicarea eficienței îngrășămintelor administrate. În 1966 am obținut producții medii la hectar care pot fi socotite dintre cele mai mari în părțile noastre: 2 347 kg de grîu, 2 913 kg de orz, 2 788 kg de

porumb, 22 122 kg de cartofi. Numai de pe cartofi, ceapă și pepeni am realizat venituri de 1.190.000 lei.

Totodată, am dezvoltat și sectorul zootehnic; anul trecut, de la vacile de lapte, îngrășătorii de tineret taurin și oile din rasa turcană-brumărie am obținut 1.532.000 lei.

Avînd în vedere dezvoltarea în viitorul apropiat a sectorului pomicol, anul trecut am dirijat o parte însemnată din investiții pentru construirea unui siloz cu o capacitate de 50 de vagoane, a 4 remize pentru sortat fructe și ceapă. Am mai construit un grajd pentru 100 de capete tineret taurin femel și un altul pentru 60 de animale de muncă. Planul nostru de producție din acest an, ca și cel de perspectivă pînă în 1970, prevede folosirea tuturor capacităților existente în cooperativă pentru obținerea unor producții sporite în toate sectoarele de activitate, sporuri care să se bazeze pe ridicarea calității muncii, pe organizarea cit mai temeinică și mai economică a procesului de producție în cadrul brigăzilor și echipelor.

Iată, în acest sens, cîteva din măsurile pe care le-am luat, menite să ducă la realizarea celor înscrise în planul de producție din anul acesta.

Am semănat în toamnă grîu pe 650 de hectare, care acum prezintă bine. În aceste zile administrăm pe fiecare hectar cite 100 kg de

(Continuare în pag. a 3-a)

CARE ESTE SITUAȚIA AMENAJĂRII OREZĂRIILOR

Suprafața orezăriiilor urmează să fie mărită în primăvara aceasta cu 4 000 de hectare. Se vor cultiva, astfel, în total, circa 24 000 de hectare de pe care se poate obține producția necesară acoperirii consumului de orez al populației.

Care este situația amenajării de noi orezării? Din datele Consiliului Superior al Agriculturii rezultă că au fost identificate din vreme terenurile, s-a asigurat documentația tehnică și ordiele solicitate de unități, precum și materialele, îngrășămintele și erbicidele necesare. Lucrările de amenajare se desfășoară însă într-un ritm necorespunzător condițiilor create. Deși în gospodăriile de stat au fost deschise toate stănierele, lucrările au fost executate în proporție de numai 20—25 la sută. În cooperativele agricole amenajarea noilor orezării nu a început în toate unitățile. Din cele 3 700 de hectare prevăzute a fi transformate în orezării se lucrează doar pe 600 de hectare. Aceasta se datorește faptului că utilajele terasiere, ca și mijloacele cooperativei agricole nu sînt folosite în întregime și nici cu întreaga lor capacitate.

Timpul scurt care a mai rămas pînă la începerea semănatului impune măsuri urgente în toate unitățile cultivate pentru terminarea amenajărilor de noi orezării, ca și a celorlalte lucrări, în vederea obținerii producției prevăzute în acest an.

buletin meteorologic

Regimul de mare presiune atmosferică, stabilizat deasupra Mării Mediterane și zonele ciclonice ce traversează nordul Europei vor determina în regiunile noastre o circulație aeriană cu origină subtropicală. De aceea, în săptămîna ce urmează de la 24 la 30 martie, este de așteptat o încălzire anormală a vremii.

În primele patru zile, sub influența invaziei de aer subtropical, timpul va fi frumos cu cer variabil mai mult însorit și cu temperatura în creștere simțitoare. Noapțile vor fi ceva mai răcoase în nordul țării, unde se va forma brumă locală. Zilele vor fi deosebit de călduroase, cu temperaturi maxime ce vor urca pînă la 22 grade în Transilvania și Moldova, și pînă la 26 de grade în regiunea de șes. În acest interval vom înregistra deci două zile cu aspect de vară.

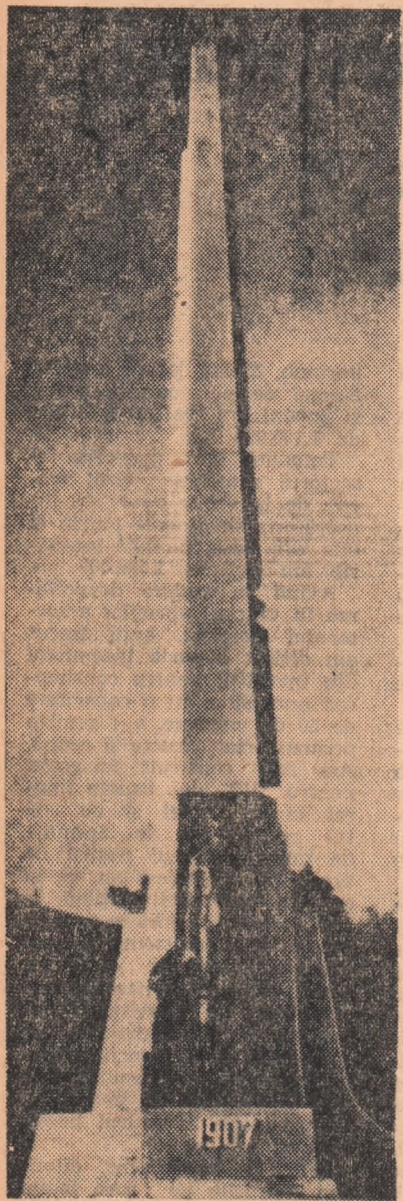
În ultimele trei zile ale săptămîinii, datorită scăderii accentuate a presiunii atmosferice, este de așteptat ca un front de precipitații să străbată întreg teritoriul țării, determinînd innoriri din ce în ce mai pronunțate. Vor cădea ploți de scurtă durată, mai ales aversă însoțite de fenomene electrice. În regiunea de deal și zona de munte aceste aversă vor da cantități ceva mai mari de apă și vor fi însoțite de primele căderi de grindină. O dată cu trecerea acestui front de ploți vîntul își va schimba direcția bătînd dinspre nord și nord-est, intensificîndu-se temporar în partea de sud-est a țării. Temperatura va scădea mai apreciabil în nordul teritoriului, unde innorările vor fi mai accentuate și unde maximele nu vor mai atinge 20 de grade. În sudul țării scăderea de temperatură va fi mai puțin sensibilă.

Temperatura ridicată și ploile de la sfîrșitul săptămîinii viitoare vor accelera procesul de topire al zăpezilor din regiunea alpină pricinînd unele viituri de ape pe tronșonele montane ale rîurilor.

N. TOPOR

PRIMĂVARA ÎNSÎNGERATĂ A ANULUI 1907

CRAIOVA. ÎN MEMORIA ȚĂRANILOR RĂSCULAȚI ÎN 1907.

Sculptor: ION IRIMESCU

Pornită din nordul Moldovei, din satul Flămânzi, marea răscoală a țăranilor de la începutul acestui veac — 1907 — s-a întins cu înțelea unui pîrjol pînă la Mehedinți, zguduind din temelii așezarea strîmbă a orînduieilor sociale bazate pe exploatarea nemiloasă a țăranimii de către clasele asupritoare, burghezo-moșierimea. „Vrem pămînt!” era revendicarea fundamentală a celor ce trudeau pe ogoarele marilor latifundiari. Apăsată de focurile agricole înrobitoare, flămînzită, populația săracă a satelor s-a înarmat cu coase și topoare, s-a ridicat la luptă.

Riposta oligarhiei au fost tunurile. ...Au trecut de atunci șase decenii, timp în care România a luat altă înfățișare; ceea ce și-au dorit țăranii în primăvara de pomină a anului 1907 s-a împlinit cu prisosință în condițiile socialismului, care a dat satelor noastre demnitatea nollor vremuri pe care le trăim.

În locurile unde a curs sîngele răsculaților, se știe în aceste zile adunări pentru cinstirea celor căzuți.

MEMORIA RĂSCOALEI

Zăpada cădea mărunț, în trimbe albe, peste cîmpia dinspre nord a Giurgiului, peste Hodivoaia cea rîntată de maeștrul Argehei în cartea „1907”, peste așezările vecine, Vieru, Stănești, Putineiu. E duminică. Înfruntînd bicicurile subțiri ale zăpezii, care piezneau în parbrizul mașinii, am ajuns la sfatul popular din Putineiu. Soba de teracotă, alimentată cu cioturi de salcie, arde. De mult timp, nimeni nu se mai uită pe ferestra. Avem senzația că participăm la o repetiție generală, de un fel cu totul deosebit: repetiția pentru adunările populare consacrate anului 1907, și organizate în fiecare sat, dar, mai ales, pentru marele spectacol de pe scena modernelor case de cultură din Giurgiu. Aici, urmînd montajul literar inspirat din lupta lor, „Gînduri despre '907” vor sta alături toți foștii răsculați, albiți de ani, din cuprinsul regiunii București. Își vor aminti cu emoție și mîndrie de acele zile.

Privirile s-au așezat pe chipul unui bătrîn înalt, cu trăsături lemnoase, care stă rigid pe scaunul cu spetează. El cheamă Danțiu Panait și are optzeci de ani. Țăran, născut și crescut aici, în Putineiu, bătrînul povestește cum în urmă cu o viață de om, acum șase decenii, în vremea cînd cîmpul, dez-mordindu-se, îi chema pe țăran afară, primăvara aceea avea o înfățișare ciudată, prevestitoare de furtună... Prea treceau oamenii din casă-n casă, prea se-nclipeau la seara-n casă, prea se-nclipeau la seara-n casă, prea se-nclipeau la seara-n casă.

FILE DIN CRONICA VREMII

Desigur, generațiile mai tinere n-au cunoscut adevărul primăvara aceea invadată de flăcările care au mistuit conace boieresti de la un capăt la altul al țării. Ele știu din paginile cărților că primăvara 1907 s-a înscris în istorie ca un an timp al revoltei dezlănțuite. Populația satelor flămînzea. Foamea și nedreptatea socială, adunate anul și anul de-a rîndul, au împins țăranimea să-și caute singură justiția, răbînd înfr-o răscoală de proporții nemaiîntîlnite pe pămîntul românesc, căreia polițienii vremii i-au răspuns cu tunuri. Au căzut unsprezece mii de trupuri, s-au stins unsprezece mii de vieți!

Să răsfoim, la a șizeca aniversare a momentului revoluționar 1907, câteva file din literatura care-l ogîndește, semnate de marele cronicar al vremii, N. D. Cocea.

În toamna lui 1907, publicistul reflecta cu o ironie amară că posteritatea, recunoscătoare, va turna în bronz statuia acestuia a lui Ion C. Brătianu (care dăduse ordin armatei să tragă în mulțime) pentru seninătatea cu care putea afirma că „țăranii s-au răscolit pentru că jandarmeria rurală nu corespunde necesităților unui stat democratic”.

Mai marii partizani istorice — „care n-au istoric în trecut” lor decît jaful și exploatarea nemiloasă — s-au străduit să uite ceea ce se petrecuse în primăvară. În octombrie cînd s-a deschis Camera, care ar fi trebuit să promulge legea pentru ameliorarea traiului maselor populare, domni — „reprezentanți ai națiunii” — nu și-au mai amintit nimic. Cocea le-a stîmplat memoria, calculînd că „dacă s-ar fi înscris în lămurile Victoriei, pe o parte a cheii lui Dimbovitiei și pînă dincolo de piața mare, măștăreața sa ar fi putut să meargă de la palat pînă în dealul Mitropoliei (...) pînă pe un covor moale de carne țărănească”.

În 1910, N. D. Cocea a scos de sub tipar o publicație — „Facla” — care a fost, pînă la suspendarea ei, o platformă de lansare a celor mai bicioșii acuzați la adresa oligarhiei. Facla își deschidea numărul inaugural cu cuvintele: „Nu-i o simplă împrejurare că revista aceasta apare în ziua de aniversare a răscolului din martie 1907”. Atît timp cît nu s-a îndreptat nimic în favoarea celor mulți, să nu uităm! „Douăsprezece mii de țăranii (în presa vremii numărul

Se știe că unul din motivele care au generat evenimentele sîngeroase din primăvara anului 1907 este cuprins în clauzele contractelor și învoielilor agricole. Iată, spre edificare, un model:

CONTRACT AGRICOL

Între subsemașii, locuitorii din Comuna Brăiești, Plaiul Fîrsoș, Județul Buzău și d-l Ion L. Leonida, arendașul moșiei Săgența, a intervenit acest contract de învoielii agricole pentru vara 1907 în următoarele condiții:

- 1) Noi, subsemașii locuitorii, prin bună înțelegere cu d-l arendaș ne obligăm a cultiva în moșia din Săgența de Sus, numărul de hectare cu porumb ce se prevede în dreptul numelui fiecăruia.
- 2) Învoiala ne este parte și parte cu dîjma de pe loc, adică, arat, semănat, grăpă, săpat de două ori, culș și făcut două grămezi din care una se cultivă d-l arendaș; vom duce la lesă coccenii tăiați și a treia parte duși la arman, unde-i vom face cluci bune, iar două părți îi vom lua la noi.
- 3) Vom munci de fiecare hectar cîte 33 arii cereale, legat, făcut clăi și lăsat pe loc.
- 4) În afară de rîncile prevăzute ne obligăm a da, din partea de dîjmă ce ni se cuvine nouă locuitorilor ca plată a pazel care să va face de plindarii d-l arendaș cîte două băniți de stuleți de fiecare hectar și de fiecare nume vom da cîte doi lei numerar.

Subsemașul, Ion L. Leonida declară că prezentul act s-a făcut cu consimțămîntul meu. Locuitorii vor putea ridica partea lor de dîjmă imediat ce s-a vor achita de obligațiunile prezente în el la care mai adăugă, pentru ori ce împrejurare prevăzută sau neprevăzută în acest act locuitorii nu vor putea pretinde o scădere din număr. Prezentul act urmează a se autentifica și insera în registrele comunale, conform legii tocmelilor agricole.

Ion MARINA

„E răscoală!” S-au răscolit și cei din Hodivoaia, și cei din Vieru, și cei din Stănești. Alde tăica și alți săteni au pus mîna pe ce-au apucat, și-au pornit spre conoa. Eu, alături. Tîn mîntă că întii am dat foc șurelor și hambarelor. Pe urmă am pornit spre casa administratorului. Curînd însă am fost luați și aruncați în grămada răsculaților. Eram închiși aici, în camera asta, unde pe-atunci era biroul primarului. Trei zile și trei nopți am stat închiși, pînă să ne pornească la Giurgiu, păziți de-un ploton, de jur împrejur, și cu un căpitan în frunte. Eu am avut noroc că un soldat, cu care eram cam de-o seamă, cînd i-a venit bine, ca să nu-l vadă nimeni, mi-a făcut semn:

— Șterge-o, vericule, și-n fundul pămîntului să te bați! Altfel e vai de tinețea ta.

Am optzeci de ani, dar dacă l-aș afla pe soldatul ăla, aș fi în stare să umbliu cu el în brațe, de la un capăt la altul al satului, și să strig:

— Uite, rumânul ăsta mi-a dat mie viață a doua oară!

Șa povestea moș Panait Danțiu. Ca el, în Putineiu, supraviețuitor al marelui cutremur social din 1907, mai este și Dumitru Velcea. Iar dacă treci dealul pînă la Stănești, satul care a fost pedepsit pentru îndrăzneala lui cu bătaia tunurilor, comandate de slugile în fireții și galoane ale moșierimii, moș Florea Simedrea, la cei 84 de ani ai săi, îți va spune lucruri la fel de zguduitoare.

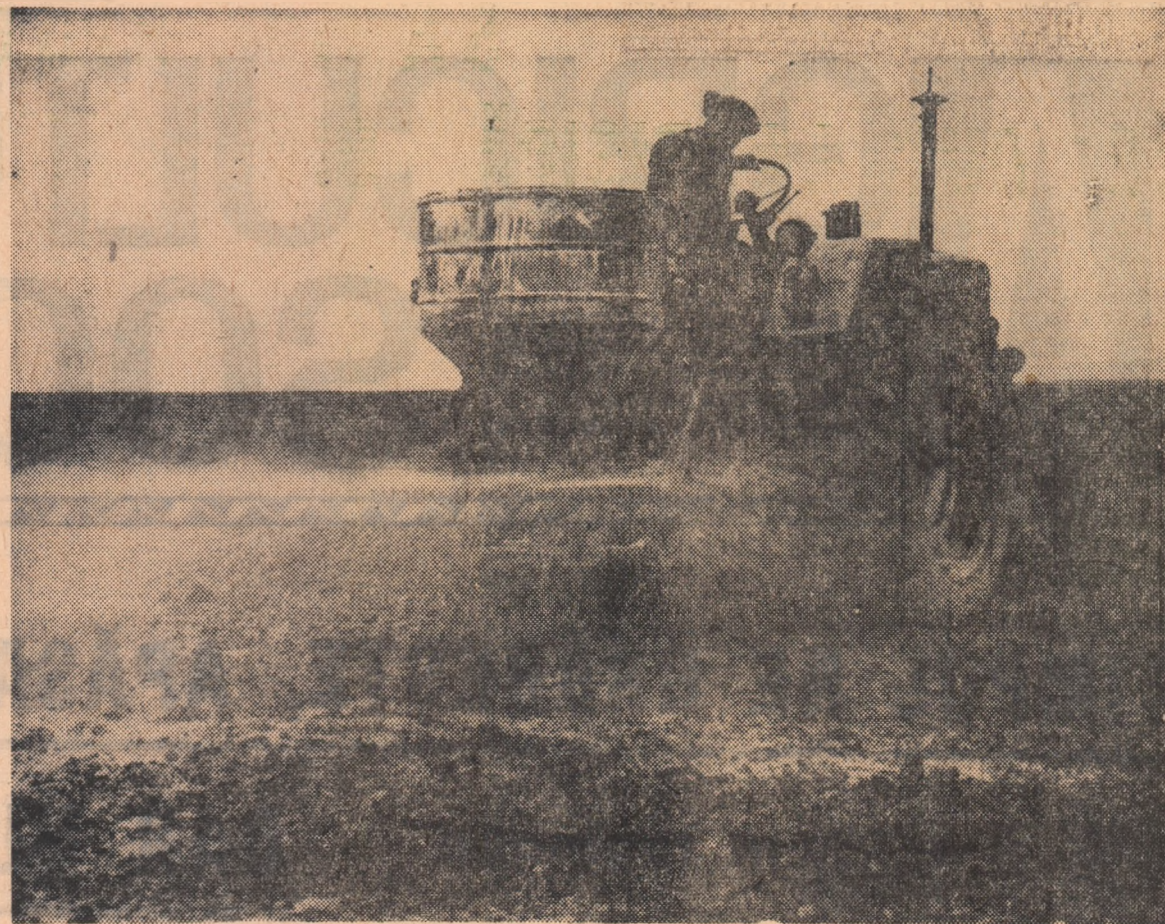
Despre cei care au căzut atunci, glăsuiesc pietrele comemorative, cu gravitatea lor de monumente simple, ridicate în Stănești și Vieru. În auriul sobru al literelor săpate în piatră, tineretul de azi și pionierii deslusele pagini de aur ale unei istorii la care bunicii și strădușii lor și-au adus o însemnată contribuție.

Viața de azi a foștilor răsculați Panait Danțiu? E un crîmpei din viața comunei Putineiu. Cooperativa agricolă de producție, al cărei pensionar este, numără 4000 de hectare, averea celor 900 de familii care le muncesc. Omul acesta, care din cea mai fragedă copilărie n-a cunoscut decît lumina oftică a opaițului și lămpii de gaz, trăiește azi zile luminoase. Moș Panait Danțiu este o prezentă activă în viața satului. N-a fost străin de faptul că în Putineiu s-a clădit o școală nouă, cu 8 săli de clasă, cu laborator și mobilier nou; un cămin cultural, unde e prezent, vorba lui „pînă și la serbările copiilor de la grădiniță”; un magazin universal bine aprovizionat; un stadion cu trepte tăiate în amfiteatru, pe care zbîrduie energia nollor generații.

Nu e străin de preocupările țăranilor cooperatori din Putineiu, care, pe lîngă celelalte sectoare specifice zonei de cîmpie, pun un accent deosebit pe zootehnie, sector educător de mari venituri, ale cărui taie le-au deslușit prin sîngeroasa învățătură și muncă.

Și, peste toate acestea, moș Panait Danțiu a devenit, în ultimii ani, un avid descoperitor al frumusețelor patriei. În grupuri mai mari sau mai restrînte, el a colindat țara, minunîndu-se de tînețea Bucureștiului, a Borzeștiilor, a Argeșului și-a multor altor înghiebari care s-au deschis către frumusețile în anii luminaiți de puterea populară.

Stelian FILIE

Fertilizarea, lucrarea devenită tot altă de neliipsită ca aratul și disculul, se efectuează cu mașini moderne. În fotografie: îngrășarea cu azotat de amoniu a unei parcele pe care se va semăna floarea-soarelui.

Foto: Gh. CUCU

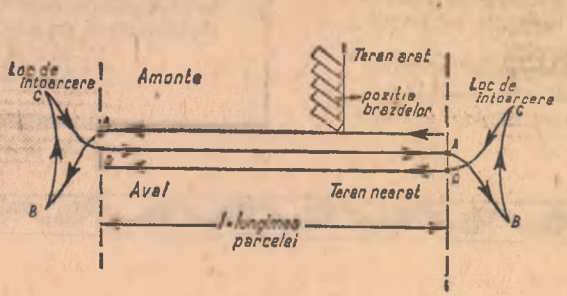
ÎN AJUTORUL MECANIZATORILOR

CUM ARĂM TERENURILE ÎN PANTĂ

Cooperativele agricole de producție deservite de stațiunea noastră de în suprafețe mari de teren situate pe dealuri cu pante de peste 6 grade. Precipitațiile abundente de prin partea locului, precum și aplicarea, în unele cazuri, a arăturilor din deal în vale au favorizat o erodare puternică a solului. Anul trecut, mecanizatorii au executat, cu utilajul existent, arături pe curba de nivel, pe suprafețele care nu au depășit o înclinare de 22 de grade. Arăturile s-au efectuat cu tractoarele U-650, în agregat cu plugurile reversibile și cu plugurile obișnuite. Pentru o stabilitate mai mare a tractoanelor în timpul lucrului, aruncarea brazdei s-a făcut spre virful pantei. O deosebită grijă am acordat întoarcerii agregatului la capetele parcelelor. Iată cum am

procedat: la ieșirea tractorului din brazdă s-a executat mai întii o virare spre vale (vezi schița) s-a mers înapoi spre deal și s-a virat în sens invers. La reîntrirea în brazdă, plugul s-a revarsat lent. Deoarece S.M.T.-ul nostru nu dispune decît de cinci pluguri reversibile am fost nevoiți să folosim mai mult plugurile obișnuite. În această situație, lucrarea de arat s-a realizat pe arături în amonte, cit și în aval.

Utilizarea plugului normal la arăturile pe pante prezintă dezavantajul unei răsturnări imperfecte a brazdei, fenomen practic eliminat la plugurile reversibile. Pe de altă parte, plugul normal mai prezintă și pericolul răsturnării tractorului, deoarece la panta terenului se mai adăugă și adîncimea brazdei.

A - ieșirea agregatului din brazdă; B - virarea tractorului spre aval; C - mersul înapoi, cu virarea corespunzătoare a tractorului; D - loc de rezervare; E - intrarea plugului în brazdă.

Recent s-a analizat de către Consiliul agricol raional Beluș și Uniunea raională a cooperativelor agricole de producție posibilitățile dezvoltării economice a cooperativelor din zonele de deal. S-a ajuns, printre altele, la concluzia că S.M.T.-ul trebuie să fie dotat cu mijloace mecanice adecvate terenurilor în pantă. Un în-

ceput bun există. Anul acesta am primit două tractoare pe șenile S-650 și încă cinci pluguri reversibile cu productivitate sporită. În prezent, cu tractoarele S-650 lucrăm la desfundat și apoi la efectuarea arăturilor.

Ing. Gh. FOICA
directorul
S.M.T. Beluș,
regiunea Crișana

EXPERIENȚA S.M.T.-URILOR DOBROGENE LA SEMĂNATUL FLORII-SOARELUI

În anul 1966, cooperativele agricole de producție din regiunea Dobrogea au cultivat cu floarea-soarelui 40 322 de hectare de pe care au obținut o producție medie de 1 607 kg/ha. În complexul de factori agrotehnici care au influențat favorabil asupra sporirii producției de floarea-soarelui se numără semănatul.

Însămînțarea acestui culturii s-a făcut cu semănătorile S.P.C.-6 și S.P.C.-2. La majoritatea unităților adîncimea de încorporare a semințelor în sol a fost de 8-10 cm, distanța între rânduri de 80 cm, iar densitatea de 30 000-40 000 de plante la hectar.

La semănatul florii-soarelui cu S.P.C.-2, de exemplu, s-a avut în vedere, în primul rînd, alegerea corectă a discurilor distribuitoare. S-a mers cu discul cu 16 alveole și, apoi, în funcție de dimensiunile semințelor, s-au folosit discurile 21, 20, 10; 21, 20, 12; 21, 20, 08; 21, 20, 09; 21, 20, 07. Semănatul s-a efectuat cu mașina fără clapetă; pînionul mobil din cutia de viteze a fost fixat la poziția 2, iar lanțul — pe pînioanele 21, cu șase dinți. Viteza de lucru a fost respectată cu strictețe, utilizîndu-se viteza întii rapidă.

În ceea ce privește maroțarele de urmă, acestea au fost reglate pentru a asigura distanța de 80 cm între rînduri. Pentru argintarea semănăturii multe stațiuni de mașini și tractoare au lucrat cu agregate de cîte două semănători, folosind, în acest scop, dispozitivele de cuplare de la SU-29. În cazul semănătorilor S.P.C.-6, unele cooperative au folosit discul distribuitor 2 x 6, iar altele — pe cei cu 14 orificii cu diametrul orificiilor de 3 mm.

Alegerea discurilor a fost însoțită de o reglare amănunțită și a altor organe componente. Astfel, pentru discul 6 x 2 x 3, pe axul distribuitor s-a montat roata dințată Z = 22 iar pe axul roții de tasare — pînionul cu 16 dinți, corespunzător distanței între boabe, pe rînd, de 29 cm. Pentru discul 14 x 3, pe axul distribuției s-a fixat pînionul cu 30 de dinți, iar pe axul roții de tasare — roata de lanț cu 16 dinți, corespunzătoare distanței de 17 cm între cuburi pe rînd. Viteza de înaintare a agregatului a fost de 11,38 km/oră, corespunzătoare treptei a IV-a rapidă.

În anul acesta, cooperativele deservite de S.M.T.-urile dobrogene vor cultiva cu floarea-soarelui 44 000 de hectare. Pînă în prezent în cadrul fiecărei cooperative agricole de producție s-au stabilit soiele ce urmează a fi semănate cu floarea-soarelui și a fost asigurată întreaga cantitate de sîmînță necesară; mecanizatorii, în majoritate cei care au lucrat și în anul trecut cu mașinile S.P.C.-2 și S.P.C.-6 au fost temeinic instruiți.

M. MOTREANU
Ion LEȘEANU
Alex. RAICU

Ing. Virgil GĂGAROS
din Consiliul agricol
regiunea Dobrogea

Timpul ne grăbește, apăsați pe accelerator.

Dar nu uitați calitatea!

(Urmare din pag. 3)

deosebit al fertilizării la sporirea recoltei. Acesta e, de altfel, principialul imbold în acțiunea de a îngrășa suprafețe cit mai mari. Folosind și zielele de lîmă, cooperativele agricole din Loamneș și Cristian-Sibiu au transportat peste 5 000 și, respectiv, 7 800 de tone de guno de grajd, fertilizînd o suprafață mai mare decît cea prevăzută. Din păcate, chiar în apropierea lor, se găsește unități în care transportul îngrășămintelor naturale e în fază incipientă. În această situație este cooperativa din Tîlmaciu, cu 450 de tone transportate, în loc de 2 000 cît își prevăzuse.

Încă și mai criticabilă este atitudinea față de fertilizare a unor gospodării de stat din Bărgan. Deși de la locul descărcării pînă la porta uneia din secțiile unității nu sînt nici 50 de metri, gospodăria de stat Ivănești lasă îngrășămintele chimice să zacă de șase săptămîni în gară.

Pentru ca să nu stea în gară în ochii tuturor, gospodăria a mutat îngrășămintele cu vreo sută de metri mai departe, în spatele unor magazii. De-a lungul a două zile de paie se întind stivele cu sacii de azotat și superfostat granulat. În mare parte, sacii s-au spart, dar și în cei care mai sînt întregi îngrășămintele s-au pietrificat.

Procurarea seminței este aproape pretutindeni o problemă rezolvată. Spre deosebire de anii trecuți, accentul a fost pus nu atît pe aprovizionarea cantitativă cu sîmînță, de altfel lesne de rezolvat, cît pe asigurarea cu semințe de cea mai bună calitate, din solurile și hibridizării raționale. Afirmația s-ar putea susține prin zeci și zeci de

exemple. Iată doar unul. În regiunea Brașov s-au asigurat în totalitate cartofii de sîmînță numai din soiuri raionale. Tînd seama de această grijă deosebită pentru procurarea, condiționarea și calitatea seminței, apar cu atît mai criticabile lipsurile de care ne-am lăsat în cîteva unități. Cooperativele agricole din Cîlnă, Bursuc și Nojorid din bazinul Crișurilor au fost „prinse” de vremea semănăturii fără sîmînță de floarea-soarelui. În cooperativa agricolă din Andrășești, raionul Slobozia și gospodăria de stat Grădiștea, raionul Căllărași, sîmînța de floarea-soarelui și porumb prezintă o germinare mai mică cu 20-24 la sută decît cea normală.

Desigur că dată fiind fila pe care o rupem astăzi din calendar, semănatul ar fi trebuit să ocupe un mai mare spațiu în raidul nostru. Prea puține sînt însă unitățile care, la data raidului, se prezentau cu oarecare realizări. În regiunea Brașov, de pildă, numai unele gospodării de stat, cum sînt cele din Sîlmișnic, Avrig, Nou, au semănat pe zeci de hectare mazăre, borșceagul, orzoaica și doar cîteva cooperative agricole din raioanele Sibiu și Mediaș ne oferă unele realizări. Din regiunea Crișana, merită evidențiată gospodăria de stat Biharia, care semănase pînă duminică 120 ha cu lucernă, 150 ha cu trifoi, 46 ha cu mazăre și 40 cu ghizde și cea din Sălard, cu realizări similare.

În cea mai mare parte din restul unităților nu numai semănatul culturilor din epoca I, dar chiar și pregătirea terenului este întîrziată. Să ne oprim puțin la cîteva cooperative agricole din Bărgan. La Ogradă, Scinteia și Smirna, din raionul Slobozia, discul și grăpatul ogoarelor nici măcar nu a

început; la fel și în cooperativele agricole din Coșereni, Creata-Leșile, Bărcănești și altele din raionul Urziceni. Cît privește semănatul, suprafețele realizate, pînă la data raidului, nu sînt de luat în seamă în nici una din unitățile agricole de stat și cooperativele din cele două raioane.

O problemă urgentă e constituie îngrășirea culturilor de toamnă. Ne referim în special la eliminarea apeli care bălțește pe acouri. La Căciulaș, Fierbinți, Dridu, Armășești, raionul Urziceni, suprafețe întinse de grîu sînt sub apă. Pe locurile unde apa s-a retras de la sine după o perioadă de stagnare, grîul se prezintă firav și galben și e necesară intervenția urgentă cu îngrășăminte și lucrări ale solului pentru ca semănătura să se poată îndrepta.

Faptele relatate arată lîmpede că în regiunile analizate lucrările agricole de primăvară sînt rămase în urma timpului. Faptul este agravat de marelă volum de arături care mai trebuie efectuat. Urmează ca suprafețe întinse să fie însămînțate în arătură proaspătă, necesară. Vor fi necesare lucrări în plus, care sporesc, la rîndul lor dificultatea campaniei agricole. Iată de ce conducătorii de unități, specialiștii, consilierii agricole, uniunile cooperative și trusturile gostat trebuie să revadă graficele de lucrări existente, care nu mai corespund situației create, să stabilească noi viteze de lucru, mult superioare celor de acum. Intensificarea lucrărilor să se facă însă numai cu respectarea strictă a normelor calitative recomandate de agrotehnică.

SĂ ÎNCHIDEM CĂILE CE DUC LA RISIPĂ DIN AVUTUL OBȘTESC

TRAIAN DUMBRĂVĂ: Una din principalele sarcini prevăzute în Statutul uniunilor cooperatiste o constituie îmbunătățirea activității economico-financiare a cooperativelor agricole. Analizele întreprinse periodic de uniuni, în colaborare cu organele Băncii Naționale, scot la iveală o serie din neajururi care duc la slăbirea puterii economice a unităților; se constată deseori o proastă gospodărire a mijloacelor de producție și a forței de muncă, dezinteres față de consolidarea și apărarea avuției obștești. Discuția noastră va trebui deci să se axeze tocmai pe măsurile menite să ducă la remedierea acestor lipsuri, la închiderea căilor ce duc la risipă.

VASILE TUCHILĂ: După părerea mea, un rol primordial în întărirea și apărarea averii obștești îl are existența unei evidențe contabile pusă la punct. În regiunea Ploiești — și cred că nu numai aici — se întâlnesc exemple care arată unde poate duce urmărirea neatență, fără continuitate, a activității economice co-financiare a cooperativelor agricole.

AUREL COCOȘ: O bună evidență trebuie să fie corectă și ținută la zi. De foarte mare importanță este întocmirea corespunzătoare a documentelor de evidență primară, astfel ca întreaga producție obținută să poată fi corect înregistrată. Acolo unde nu se procedează astfel, se deschid căi de irigare a avutului obștesc. În urma verificărilor efectuate de aparatul uniunii noastre regionale, în trimestrul IV al anului trecut, s-au constatat, la cooperativa agricolă din Terpezița, raionul Craiova, produse neînregistrate în valoare de peste 150.000 de lei. De asemenea, la cooperativa agricolă din Ruptura, raionul Strehala, din cauza lipsei documentelor de evidență primară, n-au fost trecute în scris 1.600 de litri de țuică, fasole și alte produse în valoare de 25.000 de lei.

În alte locuri se întâlnesc practici la fel de dăunătoare. Se obișnuiește, bunăoară, ca la legume, fructe și alte produse să se emită bonuri de ieșire și note de livrare după primirea adeverințelor de la beneficiari. Uneori se vînd unor persoane din afara cooperativelor agricole animale, fără ca acestea să fie cîntărite; prețurile animalelor respective se stabilesc deci „după ochi”. Înlăturarea acestor practici impune din partea aparatului contabil al uniunilor cooperatiste o îndrumare și un control permanent asupra modului în care este ținută evidența în unități.

REDACTIA: Pentru că sintem la capitolul evidență, credem că ar fi bine să spunem câteva cuvinte și despre măsurile luate pentru redeschiderea ei pe anul acesta.

VASILE TUCHILĂ: Ținînd seama de recomandările Uniunii Naționale a Cooperativelor Agricole de Producție, privind îmbunătățirea sistemului de evidență contabilă, am căutat să instruim temeinic aparatul contabil al uniunilor cooperatiste. Pregătirea inspectorilor contabili la nivelul regiunii am făcut-o împreună cu organele Băncii Naționale, pentru a avea un punct comun de vedere în desfășurarea acțiunilor de sprijinire a cooperativelor agricole. Cum am procedat la raioane? La Mizil și Rîmnicu-Sărat, de pildă, s-au format colective care s-au deplasat în cîte o cooperativă agricolă, unde s-a făcut o redeschidere practică a evidenței pe anul în curs.

GH. CALIANU: Aplicarea noii forme de evidență contabilă a stat și în atenția uniunii noastre. Uniunile raionale au organizat instruirea contabililor șefi din cooperative pe grupe de comune. S-a stabilit ca bilanșele analitice să fie verificate de inspectorul șef al uniunii raionale și vizate de vicepreședintele cu probleme economice. În felul acesta au putut fi descoperite și remediate unele deficiențe și în ceea ce privește reportarea unor solduri debitoare din anul trecut. De exemplu, la cooperativa agricolă din Fîțoșeni, raionul Panciu, unele solduri debitoare fuseseră abandonate, ceea ce făcea ca evidența să nu reflecte realitatea existentă la sfîrșitul lui 1966.

VASILE TUCHILĂ: Și la noi s-au întîmplat asemenea cazuri. În urma unui control efectuat la cooperativa agricolă din Măgurele, raionul Teleajene, s-au găsit înregistrate solduri ale unor persoane plecate din cooperativă, în valoare de 7.000 de lei. Cu sprijinul uniunii raionale, cooperativa a fost ajutată să-și recupereze într-un singur trimestru o mare parte din suma arătată. Iată deci cum o evidență corectă poate ajuta la descoperirea prin control a „fisurilor” ivite în activitatea financiară a unității respective.

REDACTIA: Credem că ar trebui să ne oprim în discuția noastră și asupra importanței pe care o are buna organizare a evidenței muncii.

DUMITRU IOSOF: Intr-adevăr, aceasta reprezintă una din verigile de bază ale activității fiecărei cooperative agricole. Normarea și retribuția justă a muncii membrilor cooperativei nu poate fi concepută fără o evidență clară, ținută la zi. Se creează astfel și posibilitatea întocmirii la timp a borderourilor pentru plata avansurilor bănești și aplicarea corectă a retribuției suplimentare. Deosebit de importantă este organizarea evidenței muncii pe brigadă, echipă, grupe de familii, familii sau cooperatori.

Experiența dovedește necesitatea întăririi simțului de răspundere față de modul în care se întocmesc documentele și se calculează zilele-muncă, pe baza normelor recomandate de Uniunea Națională. Există încă cooperative agricole unde nu se acordă atenția cuvenită utilizării

„Cooperativa noastră, avutul nostru”. Cuvintele acestea dovedesc interesul crescînd al țăranilor cooperatori față de participarea lor la activitatea obștească, răspunderea pentru bunurile create de ei. Sint numeroase exemple unde această activitate obștească se sodează, an de an, cu rezultate tot mai bune. Există însă și unități în care o parte a avutului obștesc se iriesește, iar veniturile și valoarea zilei-muncă nu sint pe măsura posibilităților. Cum pot contribui uniunile cooperatiste la înlăturarea acestei stări de lucruri, la ridicarea activității economice a tuturor cooperativelor agricole? — Iată întrebările pe care le-am adresat interlocutorilor noștri prezenți la discuția organizată la „masa rotundă” de revista „Agricultura socialistă”.

raționale a forței de muncă, ceea ce are urmări negative asupra activității economice.

VASILE TUCHILĂ: Un asemenea caz l-am întîlnit anul trecut în regiunea noastră. La cooperativa agricolă din Negoiești s-au găsit înregistrate în mod nejustificat, la o singură brigadă, 1250 zile-muncă în plus la cultura porumbului.

REDACTIA: Care sint, după părerea dumneavoastră, căile prin care se iriesește cel mai frecvent zilele-muncă.

VASILE TUCHILĂ: Una ar fi ne confruntarea documentelor de evidență cu situația de pe teren. În multe cooperative se lucrează „meccanic”, conducerea unităților mulțumindu-se să ia de bune cele înscrise în acte, fără să facă sondaje la brigăzi sau la echipe. Un alt

fenomen întîlnit și împotriva căruia trebuie să luptăm cu toată hotărîrea este pontarea „după preferință”.

Tot în regiunea noastră, la cooperativa agricolă din Corlățești, situată pe raza orașului Ploiești, s-a constatat, cu prilejul unui control întreprins anul trecut, că în unele sectoare se procedează la „umflarea” în mod nepermis a numărului de zile-muncă. Cu sprijinul uniunii cooperatiste aceste neleguiți au putut fi curmate iar cei vinovați sancționați de către adunarea generală a cooperativei.

AUREL COCOȘ: Dezvoltarea și apărarea avutului obștesc sint strîns legate și de urmărirea executării planului de producție și financiar. Cred că în această privință atît aparatul uniunilor cooperatiste, cît și contabilii din cooperative pot face mai mult.

TRAIAN DUMBRĂVĂ: Contabilii șefi ai cooperativelor nu trebuie să se transforme în simpli înregistrați de documente. Uniunile cooperatiste au datoria să canalizeze munca acestora astfel ca ei să urmărească atent activitatea economică a unităților, să contribuie la descoperirea căilor de întărire și apărare a averii obștești.

GHEORGHE CALIANU: Participarea activă la analizele economice trimestriale, la întocmirea dărilor de seamă în care se ogîndesc modul de realizare a prevederilor planului de producție și financiar are o mare însemnătate. În felul acesta pot fi valorificate noi resurse de sporire a producției și eliminate pe parcurs, cu operativeitate, unele deficiențe. Cooperativele agricole din regiunea noastră, deși au livrat în 1966 cantități mai mari de legume decît cele prevăzute în plan, n-au reușit să îndeplinească atenției extinderii culturilor timpurii și extratimpurii, îmbunătățirii calității produselor. Sint convins că dacă am fi sprijinit mai temeinic conducerea cooperativei să analizeze situația în timpul anului, s-ar fi putut lua măsuri care să ducă la sporirea veniturilor. Este bine ca la astfel de analize să fie antrenate și cadrele tehnice din unități, să se urmărească realizarea indicatorilor din planul de producție în corelație cu ai celui financiar. La fel de important este urmărirea cheltuielii fondului de zile-muncă. Sotocesc posibilă și necesară efectuarea unor sondaje în timpul anului, cu ajutorul cărora să ne dăm seama de modul cum este gospodărit fondul de

TRAIAN DUMBRĂVĂ, șef de secție la Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție.

DUMITRU IOSOF, șef de secție la Uniunea regională Brașov a cooperativei agricole.

AUREL COCOȘ, inspector contabil-șef la Uniunea regională Oltenia a cooperativei agricole.

zile-muncă. În cadrul analizelor nu trebuie să scăpăm din vedere căile de reducere a cheltuielilor comune și generale. Există și la noi tendința dăunătoare de a se umfla în mod nepermis unele cheltuieli neproductive. La cooperativa agricolă din Silistrau, folosesc doar un exemplu, au fost consumați în anul trecut, pentru convorbiri telefonice, peste 30.000 de lei!

TRAIAN DUMBRĂVĂ: Pentru că sintem la capitolul activității economico-financiare a cooperativei agricole, socotesc că ar trebui să ne oprim mai mult asupra îndatoririlor pe care le are aparatul contabil al uniunilor cooperatiste de a efectua, periodic, verificări de fond. Se mai întîmplă uneori ca astfel de verificări să nu fie de calitate, să se transforme în simple sondaje, ceea ce nu este indicat. E bine ca o astfel de operațiune să nu se rezume la cercetarea documentelor. Rezultatele controlului de fond și măsurile preconizate trebuie să fie neapărat aduse la cunoștința adunării generale a cooperativei agricole.

DUMITRU IOSOF: Nu-i suficientă numai verificarea de fond din partea aparatului uniunilor cooperatiste. Experiența arată că la apărarea avutului obștesc poate să contribuie, în mai mare măsură, și comisiile de revizie din cooperativele agricole.

REDACTIA: În multe locuri, aceste comisii nu-și îndeplinesc însă rolul pe care îl au.

LUCA DIMITRIU: Așa este. Totuși, trebuie arătat că acolo unde comisiile de revizie își desfășoară activitatea potrivit statutului cooperativei agricole, analizînd temeinic situația economică a unității, rezultatele practice nu întîrziesc să se arate. Așa s-a întîmplat în cooperativele agricole din raioanele Arad și Sînnicolau Mare, unde s-au constatat mai puține pagube și încălcări ale statutului. Pe regiune însă, nu ne putem lăuda cu activitatea desfășurată de comisiile de revizie. În anul trecut, din cele 1512 verificări prevăzute în planul de activitate al acestora, au fost efectuate numai 987. După părerea mea, eficiența slabă a unor comisii de

revizie se datorește mai multor cauze; în primul rînd, este vorba de faptul că nu peste tot sint aleși în componența lor membrii cooperatori cei mai potriviți, cei mai bine pregătiți.

O altă cauză se datorește insuficienței preocupării din partea uniunilor cooperatiste pentru instruirea temeinică a președinților și celorlalți membri ai comisiilor de revizie; se obișnuiește ca aceasta să se facă sporadic, numai cu prilejul controalelor efectuate în cooperativele agricole. Pe de altă parte, membrii comisiilor de revizie se mărginesc uneori în efectuarea unor operații mărunte, cum ar fi numărarea banilor din casa cooperativei sau a animalelor, scăpînd din vedere sectoarele de producție cele mai importante.

Cred că este nevoie de o instruire mai bine organizată a acestor comisii, de o îndrumare mai temeinică a lor din partea noastră.

AUREL COCOȘ: Aș dori să precizez faptul — în completarea celor arătate de tovarășul Dumitru — că prejudiciile aduse avutului obștesc se datorează uneori și pregătirii necorespunzătoare a unor gestionari din cooperativele agricole.

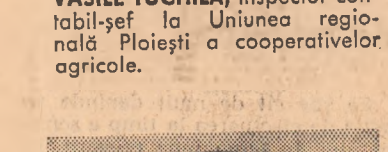
VASILE TUCHILĂ: Ridicarea nivelului de pregătire profesională a membrilor comisiilor de revizie și a gestionarilor stă în atenția uniunilor cooperatiste din regiunea Ploiești. Anul trecut, în luna octombrie, am procedat la instruirea președinților comisiilor de revizie la nivel de regiune, timp de 3 zile, unde le-au fost expuse teme în legătură cu principalele obiective pe care trebuie să le urmărească, cu modul în care se efectuează practica controlului. Efectele practice ale instruirii n-au întîrziat să se arate. La cooperativa agricolă din Breaza, de pildă, în urma unui control efectuat de comisie, în trimestrul IV al anului trecut, au putut fi descoperite unele neconcordanțe între volumul înscris în documentele de evidență a zilelor-muncă și datele din jurnalul de recoltări. Numai la struguri fuseseră normate în plus peste 33 de tone. Cele constatate au fost aduse la cunoștința adunării generale, care a luat măsuri pentru sancționarea brigadierilor vinovați.

VASILE TUCHILĂ, inspector contabil-șef la Uniunea regională Ploiești a cooperativei agricole.

GHEORGHE CALIANU, inspector contabil-șef la Uniunea regională Galați a cooperativei agricole.

LUCA DIMITRIU, inspector contabil-șef de la Uniunea regională Banat a cooperativei agricole.

Intr-unul din solarile cooperativei agricole din Peciu Nou, regiunea Banat. Foto: Gh. CUCU

Discuție organizată de ing. Nicolae FLORIAN

Discuție organizată de ing. Nicolae FLORIAN

LUCA DIMITRIU, inspector contabil-șef de la Uniunea regională Banat a cooperativei agricole.

Practici păgubitoare în folosirea pămîntului.

Pe teritoriul Dobrogei, ca în întreaga țară, apar tot mai multe obiective industriale, stîlpi purtînd firele de înaltă tensiune etc. În unele cazuri, amenajările de cele mai diferite feluri apar în locuri unde considerente economice le impun. Firește că toate acestea solicită un anumit „consum” de teren și le gîle țării stabilesc limitele de întindere a unui asemenea consum. Documente de partid binecunoscute trasează ca sarcină importantă grija pentru economisirea fondului funciar.

Ce se întîmplă însă cînd realizarea practică a unor lucrări atrage după sine risipă de teren, cînd se întrece măsura? — Păgubesc, în primul rînd cooperativele agricole în cauză — precizează tov. Ion Iuga, președintele uniunii regionale; păgubesc în ultimă analiză economia națională și această apreciere nu trebuie considerată ca exagerată; înmulții un hectar sau chiar o jumătate de hectar de pămînt risipit la fiecare obiectiv cu numărul de obiective pentru a căror amplasare e nevoie de teren agricol și veți vedea ce suprafață ar pierde sectorul agricol.

trus și 1,36 hectare de arătură tătorită. — Oricum, la cooperativa din Dudești paguba este mai mică decît la noi, unde ne-a fost distrusă recolta în valoare de 27.000 de lei, e de părere președintele cooperativei agricole din Viile Noi.

Încălcînd norme legale bine cunoscute, conducerea întreprinderii canal, apă și salubritate — Constanța procedează în același fel. O dată întocmit proiectul și aprobate fondurile pentru amenajarea unui bazin de apă, I.C.A.S. a trecut la executarea lucrării acolo unde a considerat, cu de la sine putere, că e bine pe terenul de cultură a cooperativei agricole din Mangalia. Că s-ar fi putut găsi un alt teren, impropru semănăturilor, că 5.000 de metri pătrați e totuși, o suprafață exagerată pentru un bazin de apă — aceste aspecte n-au interesat-o. Fără să consulte pe proprietarul pămîntului — cooperativa agricolă — s-a apucat de lucru. Discuții peste discuții, nimic n-a putut-o influența. Avem motive să credem că uniunea regională a cooperativei agricole n-a acționat destul de prompt și cu suficientă energie pentru a pune capăt acestui abuz al I.C.A.S.-ului. Fiîndcă altfel nu s-ar fi ajuns ca și cooperativa agricolă din Tuzla să-și simtă consecințele. Aici a fost distrusă recolta pe o suprafață de 11.000 mp. pentru amenajarea conductei la un alt rezervor de apă. Deși dețin întîietatea în

păgubirea unor cooperative, aceste două întreprinderi nu sint singurele. A apărut și P.T.T.R. — Dobrogea. Prin același procedeu, al ignorării proprietarului legal și intereselor sale — în cazul de față cooperativa agricolă din Costinești — regionala P.T.T.R. a trecut la construirea pe un teren de 5.000 mp a unui oficiu postal. Terenul a fost de limitat — după cum se vede, cu foarte multă lașchetă — iar în jur au fost împrăștiate balast, cărămidă, cherestea. Nici un act pentru scoaterea din circuitul agricol a terenului, nici un demers pentru obținerea titlului de proprietate nu au fost făcute.

Fapt este că asemenea năvăliri trec uneori chiar hotarele regiunii, cooperative agricole dobrogenice fiind doar păgubășul. Spre exemplu, Direcția regională București C.F.R. n-a găsit de cuviință să ceară cooperativei agricole din Mangalia încuviințarea de a construi un canton; a trecut pur și simplu la ridicarea clădirii. Și urmînd aceeași practică a lui „avem de unde” s-a autoimproprietat cu o suprafață mult mai mare decît ar fi fost strict necesar.

DE LA CONDIȚIILE LOCALE ȘI TRADIȚIE, SPRE PRODUCȚII ȘI VENITURI MARI

(Urmare din pag. 1)

azotat de amoniu. În vederea plantării cartofilor am transportat peste 800.000 de kg de mîmărită care va fi administrată la cub. Am prevăzut să obținem 17.500 de kg de cartofi la hectar. Măsurile pe care le-am luat ne vor da posibilitatea să depășim aceste prevederi. De fapt, în adunările pe brigăzi, cooperatorii s-au angajat să realizeze cîte 25.000 de kg de cartofi la hectar și chiar mai mult. Pentru că la noi, așa cum am arătat, cartoful este o cultură tradițională, dorința noastră ar fi să mărîm pînă la 300 de hectare suprafața destinată acestei plante.

În trecut, în comuna noastră se produceau anual 200-300 de vagoane de ceapă. Vîndem ceapă în toată țara, uneori și peste hotare. Ceapa de Tibucani, o ceapă roșie și foarte gustoasă se pretează la o insulozare mai puțin pretențioasă. Spre deosebire de orice soi de ceapă, Ceclamaua de Tibucani este foarte rezistentă la temperaturi scăzute. Și în prezent, ceapa se vînde ușor oriunde ne-am duce cu ea la piața liberă. Reprezentanții O.R.V.L.F. din regiunea Bacău nu sint însă de aceeași părere. Ei susțin că ceapa de Tibucani nu este o varietate valoroasă pentru că nu se pretează la deshidratare. Argumentul mi se pare lipsit de suport economic.

Acum sintem preocupați cu lucrările pentru ridicarea fer-

tilității solurilor sărace. Încă de anul trecut am stabilit ca în fiecare an să aplicăm amendamente calcaroase pe cîte 150 de ha, precum și guno de grajd. În 1966 am dat pe suprafața respectivă 700 tone de amendamente, operație pe care o vom repeta și în acest an.

În sectorul zootehnic, atenția ne este îndreptată atît spre vacile de lapte cît și către îngrășătorii de tineret taurin pe care vrem s-o dezvoltăm în acest an pînă la 500 de capete. Turma noastră de oi din rasa turcană-brumărie care numărăm acum 1.300 de oi-mame vrem s-o mărîm în acest an la 2.000 de oi, iar pînă în 1970 să avem 3.000. Această rasă de oi pe care țibucăniții o cresc din moștrămoși ar aduce venituri bune și altor cooperative din jur cum sint Pîhoara, Ghîndăoane, Grumăzești și altele, ai căror locuitori, de cînd se știu ei prin aceste locuri, cresc oi din rasa turcană-brumărie.

Vacile cu lapte, în număr de 226, ne dau producții bune; în acest an am planificat să obținem 2.300 de litri de lapte de la fiecare vacă furajată. Avînd nutrețuri suficiente, precum și o pășune abundentă, la fel ca și în anii trecuți, vom depăși cu siguranță prevederile planului de producție.

În zilele acestea, brigada de tractoare de la S.M.T. Tîrgu-Neamț care ne deserveste a început însămîntarea culturii

lor din prima epocă. Se fac pregătiri pentru începerea însămîntării florii-soarelui și a porumbului. Cu mijloacele mecanice ale brigăzii S.M.T. precum și cu cele peste 2.000 de brațe de muncă pe care le avem vom putea ca și în acest an să executăm la timp și de bună calitate toate lucrările de întreținere a culturilor.

Ca urmare a posibilităților de care dispunem de a obține recolte sporite, deci și venituri mai mari decît în anul trecut, pentru anul acesta am planificat ziua-muncă la o valoare de 30,21 lei, din care 17 lei numerar. Față de 1966, cînd valoarea unei zile-muncă a fost de 27 de lei, diferența din acest an va avea și ea un rol stimulator pentru cooperatori. Se adaugă, bineînțeles, faptul că în toate sectoarele cooperativei noastre pot realiza însemnate venituri prin aplicarea sistemului retribuției suplimentare. Practica de ani de zile a brigadierilor noștri, toți școlariți între 6 și 10 luni, a șefilor de echipe, a contabililor și a celorlalți factori de răspundere din cooperative, precum și urmărirea zilnică și operativă a îndeplinirii acestor sarcini dă garanția înfăptuirii și în acest an a unor noi și însemnate pași pe calea dezvoltării economice a cooperativei și creșterii pe această bază, a nivelului de trai al cooperativelor noastre.

INSULA MARE A BRĂILEI - vast șantier și câmp de cultură

Oamenii din Insula Mare a Brăilei arborează cu o cuviincioasă și ponderată mândrie sentimentul de descălecători. Spre deosebire de vechii descălecați, întemeietori de țară, acesta, care n-a îmbrăcat încă hainele legendei, se desfășoară nu în tropotul amelor al cailor, ci în mersul domol al coloșilor de oțel — tractoare, excavatoare, screpere, buldozere, gredere.

Forța herculeană a mașinilor și imaginația inteligentă și înaripată a oamenilor au făcut ca „Balta”, să bată în retragere. După 1964, anul când insula a fost îndiguită, haoticile arabescuri, desenate de lacuri, jezere, privale, mlaștini, păduri și stuțărișuri au dispărut, rind pe rind, iar locurile s-au geometrizat în tarlate și parcele cultivabile: 10 992 de hectare în 1965, peste 18 400 în 1966 și 24 499 în acest an. S-au scos astă-toamnă din fosta baltă circa 60 000 de tone de producție agricolă-marfă.

Intr-o discuție, tov. V. Ciobanu, inginer șef al Trustului Gostat Brăila-Luncă, observă, cu satisfacție, că la o investiție realizată până acum în proporție de 10 la sută din suma planificată s-a redat agriculturii circa 40 la sută din suprafața prevăzută. De adăugat la toate acestea recoltile bune și costurile de producție reduse obținute la cultura de bază în gospodăriile de stat. Tona de porumb-boabe s-a produs cu 501 lei la Vileciu, cu 533 de lei la Filipoi, cu 560 de lei la Turcoaia; unitățile din insulă, cu excepția celei din Sălcia, au încheiat anul 1966 cu beneficii. La aceste realizări și-au adus contribuția, într-o măsură sau alta, fiecare din numeroasele întreprinderi angajate în amenajarea și exploatarea insulei. Exploatarea unor terenuri în curs de amenajare, prin depistarea și luarea în cultură a fiecărei parcele ce se poate însămînța este o realizare ce se cuvine subliniată; ca este rezultatul transpunerii operative în practică a indicațiilor organelor de partid și de stat.

O scrisoare recent sosită la redacție — intitulată sugestiv și inspirat „Mitul insulei” — relevă însă cu luciditate și răspundere că în incinta îndiguită s-au creat și se mențin încă numeroase probleme cărora nu li s-au găsit până acum soluțiile adecvate. Pornind pe urmele acestei scrisori, ce aparține tovarășului E. Oprea, inginer șef al gospodăriei de stat Filipoi, am solicitat părerea și observațiile unui mare număr de specialiști din întreprinderile și instituțiile interesate. O parte din aceștia au participat, ulterior, la o ședință de lucru organizată la Comitetul rațional P.C.R.-Brăila, unde și-au precizat și confruntat punctele de vedere. Din investigația întreprinsă de revistă a reieșit că se pun, într-adevăr, probleme complexe, de stringență actualitate, ce nu sînt încă rezolvate. Unele din ele creează de pe acum evidente neajunsuri, altele se vor manifesta cu tărie în viitor. Prezintăm în continuare câteva din aceste probleme.

Eliminarea excesului de umiditate

Se știe că de mult depinde recolta de efectuarea la timp a semănăturii, în teren bine pregătiti. De la această regulă nu face excepție nici culturile din incinta îndiguită. Numai că, din cauza excesului de umiditate, în 1966, peste 8 000 de hectare n-au putut fi cultivate, iar pe 2 900 de hectare, semănate cu înțirire, recolta a fost în cea mai mare parte compromisă. „Mi se cerea să trimit tractoarele pe terasă, la recoltatul grului și eu nu terminasem încă de semănat porumbul — ne declară inginerul N. Popescu, directorul gospodăriei de stat Filipoi. Am semănat până în iulie.”

Din această stare de lucruri extrem de păgubitoare, unele întreprinderi nu au tras învățămintele cuvenite. La un moment dat, în toamnă, ele 9 stații de pompare și repompare, care deservesc incinta îndiguită, rămăseseră fără stăpîn. Trustul de construcții pentru îmbunătățiri funciare (T.C.I.F.), care le exploatarează până atunci, a oprit stațiile — la intervenția Băncii de investiții, care a refuzat să mai finanțeze cheltuielile necesitate de funcționarea lor. Argumentul băncii ni se pare interesant. Funcționarea stațiilor nu mai era necesară lucrărilor efectuate de T.C.I.F. și, în consecință, nu mai putea fi finanțată din fondurile de investiții. Deoarece excesul de apă trebuie, totuși, eliminat, pentru a nu se întirzia lucrările agricole în această primăvară, s-a propus ca stațiile să fie preluate și puse în funcțiune de D.R.I.F.O.T.-Galati. Uzind de diferite pretexte, D.R.I.F.O.T. a tergiversat luni de-a rândul preluarea stațiilor. În acest timp, apa s-a acumulat în rețeaua de desecare și pe terenul de cultură. Ar fi fost normal ca măcar acum, după preluare, stațiile să funcționeze cu înțirire, pentru a evita pierderea acestui lucru nu s-a întimplat. Stația care deserveste sistemul Filipoi, amenajată în proporție de 90 la sută, funcționa la sfîrșitul lui februarie — după spusele tovarășului ing. M. Culuri, directorul D.R.I.F.O.T. — cu un debit de 5 m.c. pe secundă. La fața locului, afirmația nu s-a confirmat, debitul fiind de circa trei ori mai mic. Mai este oare de mirare că pe canalul colector al sistemului, nivelul apei a crescut în câteva zile de la 1,66 la 1,91 m, iar pe celelalte canale din sistem s-au înregistrat creșteri similare? O situație identică ne-au împărtășit și inginerii O. Anghel și T. Pușcă, directori ai gospodăriilor de stat Vileciu și Strimba. Punerea în funcțiune a tuturor agregatelor la capacitatea lor maximă este, deci, o sarcină dintre cele mai urgente.

Evacuarea apei nu se limitează însă la atât. Chiar și acum când funcționează la o capacitate redusă, unele stații nu primesc totdeauna suficientă apă, deși — după aprecierea tovarășilor I. Binder și I. Balint, ingineri șefi ai gospodăriilor de stat Turcoaia și Pecineaga — în perimetrul unităților sînt sub apă sau se prezintă cu un mare exces de umiditate 720 și, respectiv, 800 de hectare.

Care este explicația acestui fenomen? Citeva analize semnate de ing. I. Vlad, directorul Trustului Gostat Brăila-Luncă, îl explică, între altele, prin existența, pe alocuri, a unei pante reduse și a unei secțiuni necorespunzătoare a canalelor. Cu toate că ing. Gh. Lupoaie, director tehnic al T.C.I.F.-Galati, negă existența unor astfel de defecțiuni constructive, ele există realitate, fapt confirmat și de un colectiv de control format de Comitetul regional de partid.

Evacuarea apelor este afectată însă, într-o măsură mult mai mare, de dopurile existente pe canale. Unele au fost lăuate la cererea gospodăriilor pentru a putea trece cu mașinile agricole peste canale, de altele a avut nevoie înșiși constructorii. Dopurile sînt veritabile baraje în calea apei. În toate cele șapte sisteme prevăzute în Insula Mare a Brăilei, dar mai cu seamă în cele cinci unde lucrările propriuzise nu au început, evacuarea apei se face în prezent printr-o rețea redusă de canale provizorii, sumar amenajată și mai cu seamă prin privavali care au devenit astfel adevărate colectoare naturale. Din păcate, privavaliurile nu s-au bucurat de atenție: fiind traversate de numărăte ori de camioanele și

tractoarele întreprinderii forestiere-Brăila, precum și de mașinile grele ale Stațiunii de utilaj pentru excavare și defrișare, ele s-au strungulat ba într-un loc, ba în altul, măsurându-și mult debitul. Greu de calificat este procedeu de timpel întreprinderii, care a plasat unele depozite de ciocote chiar în private, înfundându-le.

Pe unele canale executate în 1965 și 1966 a apărut fenomenul de colmatare, în altele apoi nu ajung, fie din cauza depozitelor lăuate neîmprăștiate, fie din pricină că gospodăriile de stat din incinta nu au săpat rigole și șanțuri de scurgere. Nu-i însă mai puțin adevărat că nici ordinea în care s-a construit rețeaua nu asigură un indice de utilizare ridicat. În sistemul Filipoi, cu rețea construită — după cum s-a mai precizat — în proporție de 90 la sută, o mare parte din apă nu ajunge în canale, fiindcă au fost săpate cu prioritate tocmai canalele de pe grinduri și din alte locuri mai ridicate și lăuate pentru a se executa în acest an o serie de canale prevăzute să străbată zone de depresionare, cum ar fi fosta balta Rușova.

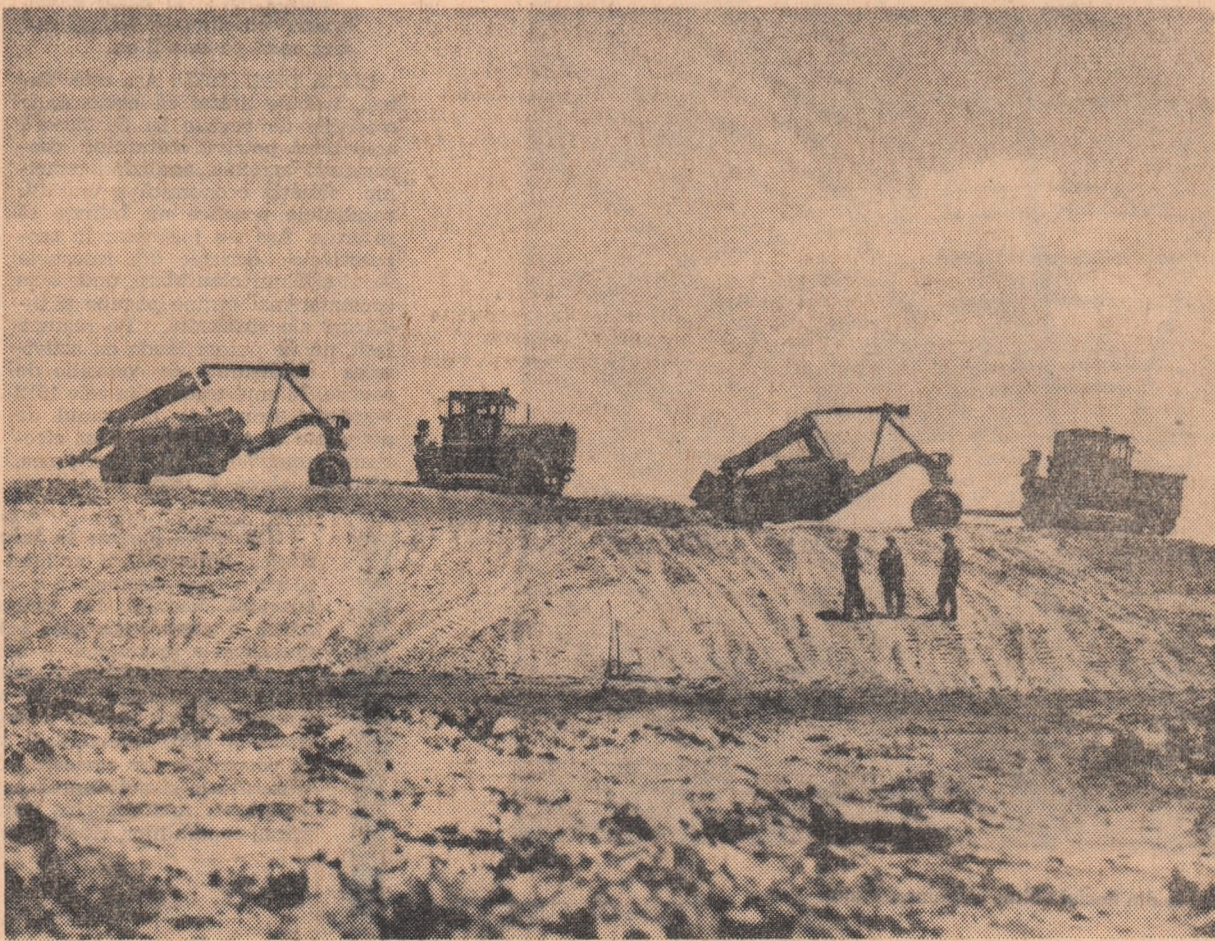
Desigur că problema evacuării apei, problemă-cheie în Insula Mare a Brăilei, unde zăpada mai măsura la sfîrșitul lui februarie 25 până la 40 cm, prezintă încă multe alte aspecte. În cea mai mare parte, ele se cunosc de cei interesați. Se mai poartă însă discuții asupra responsabilităților ce revin fiecăruia, existind tendința vădită la fiecare parte de a scăpa de unele sarcini, trecîndu-le celelalte. Un acord unanim nu există nici asupra aprecierii care se acordă diferitelor situații. La tovarășii de la Stațiunea de utilaj pentru excavare și defrișare — interlocutor ing. T. Preda, șeful serviciului execuție — se manifestă și o oarecare minimalizare a problemelor ce stau în fața întreprinderii. Tovarășul T. Preda consideră că în condițiile muncii în insulă, lipsurile trebuie abordate cu îngăduință, că multe din aspectele pe care le ridică gospodăriile de stat sînt pseudo-probleme. Așa să fie? Să dăm cuvîntul faptelor.

Planul valoric a fost depășit, cel de punere în funcțiune e mult rămas în urmă

Inițial Stațiunea de utilaj pentru excavare și defrișare (S.U.E.D.) trebuia să predea în 1966 unităților agricole o suprafață de 2 885 de hectare. Ulterior, planul a fost majorat cu aproape 900 de hectare. Cum era și normal, pentru terenul prevăzut să fie defrișat gospodăriile din insulă au primit plan de producție pe 1967, iar recoltile ce urmează să le obțină trebuie să intre în fondul de stat de produse agricole. Aceste prevederi sînt în pericol de a nu se realiza. Stațiunea, care și-a depășit planul valoric într-o proporție însemnată, angajînd lucrări de defrișare pe 5 198 de hectare, fapt ce a condus la o cheltuielă mai mare cu peste 13 000 000 de lei decît cea planificată, n-a predat efectiv gospodăriilor decît 1937 de hectare. Pe restul suprafeței lucrările se găsesc în diferite stadii, mai trebuind executate între două și cinci operații și nu există nici o garanție că ele se vor termina în primăvară destul de devreme pentru ca terenul să poată fi luat în cultură. Iar cele aproape 2 000 de hectare, pe care defrișatul n-a fost terminat, înseamnă, dacă se ia în calcul recolta medie de anul trecut, un minus de producție de 6 500—7 000 de tone de porumb-boabe. Aceasta ar fi fost o producție certă, deoarece defrișarea vizează terenuri mai ridicate, fără excesul de umiditate care întîrzie semănatul și diminuează recoltile.

În legătură cu defrișarea sînt de actualitate și alte aspecte. Le enumerăm pentru că, pe de o parte, ele provoacă reale greutăți unităților agricole, iar, pe de altă parte, în acest an, cînd S.U.E.D. trebuie să defrișeze o suprafață de circa cinci ori mai mare decît cea din 1966, anomalii livite se pot repeta la o scară mărită. Multe necazuri a pro-

voacă gospodăriilor calitatea scărificării, operație prin care se extrag din pămînt rădăcinile. Potrivit proiectului, scărificarea trebuie executată în două sensuri. S.U.E.D. a executat-o fie într-un singur sens, fie deloc, fie cu totul superficial. Este revelatoare, în acest sens, afirmația ing. T. Pușcă, directorul gospodăriei Strimba, făcută în prezența reprezentanților S.U.E.D. care n-au contestat-o: „În loc de scărificare la 25—30 cm, S.U.E.D. a făcut o ușoară mobilizare a solului de valoare unui discuit. Rădăcinile au fost scoase abia la arat. Ca să grăbim aratul pe suprafețele defrișate țirziu am adus tractoare

În acțiune — excavatoare și buldozere. Dispunînd de o tehnică modernă, hidroamelioratorii schimbă sălbatică „baltă” a Brăilei în teren de cultură.

Foto : AGERPRES

de la S.M.T. Hirșova și Dăeni, regiunea Dobrogea. Au arat o zi și au plecat, fiindcă rădăcinile rămase în pămînt deteriorau plaurile la tot pasul. Neplăceri de acest fel o să avem și la pregătirea terenului, la semănat și la lucrările de întreținere a culturilor.”

După multe insistențe, S.U.E.D. a trecut la defrișarea copacilor izolați. Defrișare e un fel de a spune, pentru că ei au fost tăiați și lăsați pe loc; de unde, cînd erau în picioare, fiecare scotea din cultură circa un metru pătrat de teren, acum un copac tăiat împiedică cultivarea unei suprafețe de 20 de ori mai mare. Dacă nu se vor lua măsuri grabnice de eliberare a terenului, numai în perimetrul gospodăriei Strimba vor rămîne vechi necultivate care vor însuma în jur de 200 de hectare.

Suprafețele prevăzute trebuie luate la timp în cultură

Relatarea anterioară relevă minuscule serioase în activitatea S.U.E.D. Asupra unei se cade să mai stăruiim. Este vorba de predarea către gospodăriile de stat a suprafețelor restante. „Unitatea noastră — ne spune ing. P. Anghel, directorul gospodăriei de stat Vileciu — n-a preluat nici un singur hectar din cele 1 000 prevăzute”. La Turcoaia, restanța este de 300 de hectare. Avem în vedere restanța scriptică fiindcă și pe celelalte 900 de hectare predate gospodăriei mai este de lucru. Gospodăria le-a preluat, semnînd ațele de recepție, pentru a putea ara măcar o parte din teren din toamnă și pentru a permite stațiunii să deconteze lucrările și să evite astfel dificultățile financiare spre care o împingea, inevitabil, activitatea sa nesatisfă-

cătoare. Ușurința cu care s-a făcut recepția va aduce probabil prejudicii gospodăriei.

Cît privește suprafețele încă incomplet defrișate, dar înscrise în planul de cultură, inginerul T. Preda a arătat că ele vor fi predate gospodăriilor la începutul lui mai. La observația reprezentanților gostat că la acea dată porumbul trebuie să fie răsărit și la riposta vehementă și îndreptățită a directorilor de gospodărie că a ara și lua în cultură ațit de țirziu un teren care n-a fost niciodată lucrat înseamnă bani risipiți în vînt, ing. T. Preda s-a angajat să urteze lucrările cu câteva zile. A fost însă un angajament neconvîngător. Rămîne ca această impresie să fie înfirmată de fapte.

În 1967 sînt prevăzute defrișări

orice am discutat, n-am găsit om cunoscător al realităților din insulă care să nu sublinieze necesitatea stringentă a drumurilor. Pînă de curînd s-a circulat pe dig. Rezultatul? În numai doi ani de utilizare, digul — investiție pentru care s-au cheltuit peste 60 milioane de lei — a suferit grave deteriorări. Specialiștii apreciază că dacă se mai continuă circulația pe dig un an, doi, acesta va deveni vulnerabil, va ceda la o creștere cît de cît de însemnată a apelor Dunării.

Recent am asistat la unele rugămînti și fîrșugeli penibile. Directorii gospodăriilor de stat din insulă implorau pe directorul D.R.I.F.O.T. să „închidă ochii” la circulația pe dig „barem pînă transportăm îngrășămintele și utilajele la secții și brigăzi”. Nu știm dacă

Problema drumurilor trebuie evident reanalizată pentru că, fără nici o arteră de circulație, nu se poate închipui exploatarea unei suprafețe arabile la fel de întinsă cît a unui raion mijlociu.

Propuneri ce merită să fie studiate

Lucrările de investiții nu duc lipsă de propuneri. O propunere emanată de la S.U.E.D. sugerează scoaterea din proiectul de defrișare a arăturii sau trecerea ei asupra gospodăriilor de stat. Trustul Gostat Brăila-Luncă propune să devină titular de investiții în locul D.R.I.F.O.T. Ambele propuneri aduc o schimbare de responsabilități, dar nu par să aducă și un plus de eficiență. Alte propuneri ca, de pildă, participarea cu rol hotărîtor a reprezentanților gostat la recepția lucrărilor de investiții, ori darea de planuri de punere în funcțiune, alături de planuri valorice, nu fac decît să înlăture niște situații nefirești.

În Trustul Gostat Brăila-Luncă a apărut însă și un alt gen de propuneri care merită un studiu atent. Astfel sînt propunerile de îndesire a rețelei de canale și de dragare a privavaliului Filipoi, pentru a se asigura evacuarea gravitațională a apei dintr-o mare parte a insulei, ceea ce ar duce la eliminarea unei stații de pompare și la cheltuielilor pe care le pretinde funcționarea ei. De o utilitate în afara oricărei discuții se dovedește a fi și corectarea microreliefului, prin lucrări de nivelare. Poate că lucrarea s-ar putea executa concomitent cu săparea canalelor, folosindu-se depozitele care acum stau neîmprăștiate. Un studiu ar prezenta, desigur, măsura în care lucrarea este realizabilă tehnic și justificată din punct de vedere economic.

O idee interesantă conține propunerea de a se construi canale de centură de-a lungul digului care să rețină apele de infiltrație. Specialiștii de la T.C.I.F. i-au adus un substanțial amendament. În locul canalelor de centură a căror eficiență nu va justifica, probabil, cheltuielile, să se sape canale de interceptie, însă asta să se facă mai țirziu cînd, pe baza observațiilor, se vor stabili precise porțiuni de dig unde sînt strict necesare.

Trustul Gostat Brăila-Luncă propune ca podurile și podetele ce se construiesc pe canale să fie prevăzute cu stăvilare pentru reținerea apei în perioadele de precipitații reduse. Apa din canale ar crea un microclimat mai umed și ar acționa asupra nivelului apei freactice, ridicîndu-l, fapt ce ar influența pozitiv culturile. Pentru construcția, montarea stăvilarelor nu creează nici o problemă și nici costul lor, destul de redus, nu pare să ridice obstacole — ne-a spus tov. Gh. Lupoaie. Discuția și la D.R.I.F.O.T. cu inginerul șef adjunct St. Malăcescu, acesta a găsit propunerea atrăgătoare, logică, puțin costisitoare dar... primejdioasă. „Trebuie cunoscută bine compoziția apelor freactice, cît și alte elemente strict de trebuință pentru a ne putea pronunța. Nu cumva menținînd apa în canale și ridicînd nivelul pînzei freactice vom dezvolta capilaritatea solului, evaporarea și, în consecință, sărăturarea? Iată de ce cred că propunerea trebuie studiată cu mijloacele științifice.”

Un semnal

Temerile tovarășului St. Mălașescu par justificate. În insulă există exemple ce cheamă la sporirea atenției. Singura gospodărie de stat mai veche, cea din Sălcia, înființată în 1961 pe un teren mai ridicat apărut de apele Dunării printr-un dig, se poate temporar din cultură din cauza sărăturării, circa 850 de hectare, 50 la sută din su-

prafăță fiind amenajată pentru irigații. Ingerul M. Bugariu, directorul unității, care ne-a furnizat această informație, apreciază ca principala cauză a sărăturării — irigarea cu apă din desecări.

Dacă această apă are, într-adevăr, un grad mare de salinitate, fiind cauza sărăturării, se impune refacerea radicală și urgentă a actualului sistem de desecare care evacuează apa nu în Dunăre, ci într-o depresiune aflată în mijlocul insulei. De aici, apa străbate prin canale și privavaliurile terenurile gospodăriilor de stat Strimba și Băndolu pînă în ceaială margine a insulei: există astfel pericolul de a fi sărăturate noi suprafețe. De notat că această parte a insulei e prevăzută să fie amenajată abia în 1969—1970.

Citeva observații și propuneri

Cele esteva fapte de natură investițională și de exploatare curentă a amenajărilor, succint enumerate, sînt departe de a epuiza numeroasele și complexe probleme pe care le prezintă Insula Mare a Brăilei. De aici, de la oamenii care lucrează în insulă, pornesc îndreptățite și variate cereri spre diferite instituții și către oamenii de știință de diverse specialități.

Am înființat în gospodăriile de stat cîmpuri de experiență. În două unități vom folosi chiar tehnica stațiilor experimentale. Inițiativa noastră, rezultatele ce se vor obține, ne vor fi fără doar și poate utile. Dar aceasta nu absolvă instituțiile de cercetări a ampasa experiențe în insulă. (Ing. V. Ciobanu).

Laboratorul regional de agrochimie abia de acum înalțate intenționează să treacă în analiza și cercetarea solurilor din insulă și să vada terminarea lucrării în ianuarie 1968. Aceasta înseamnă că rezultatele sale nu ne vor folosi prea mult nici pentru producția anului 1968. (Gh. Mihai, secretar al Comitetului P.C.R. Brăila-Luncă).

Retribuția în funcție de cantitate, calitate și condițiile în care se desfășoară munca este un principiu socialist unanim acceptat. Aplicarea acestui principiu în insulă pretinde contribuția unor specialiști. O contribuție similară se cere și în legătură cu organizarea și normarea muncii, cu stabilirea normelor de consum și a cotelor anuale de amortizare a mașinilor agricole. (Un grup de mecanici).

Unele gospodării de stat au parcele foarte mici, risipite pe o lungime de circa 20—30 de kilometri, în mai multe sisteme. Pe alocuri, terenurile unei gospodării sînt întrerupte de suprafețe pe care le exploatează alți unitate. O organizare, fie și provizorie, a teritoriului nu trebuie să aștepte anul 1970 cînd se termină amenajarea întregii insule.

Insula nu-i un simplu loc de muncă ce reține oamenii doar 8—10 ore pe zi. În insulă, oamenii tociesc tot timpul, unii neprăbind-o nici iarnă. Organele raionale de resort trebuie să organizeze, așa dar, aprovizionarea cu mărfuri, prestarea de servicii, activitatea culturală și sanitară la un nivel cît mai apropiat de restul raionului.

Oprim relatarea noastră aici. Faptele prezentate impun, ea imperios necesară, analiza minuțioasă de către factorii de răspundere — și în primul rînd de Departamentul Îmbunătățirilor funciare și Departamentul gospodăriilor agricole de stat — a stadiului investițiilor și a funcționării amenajărilor deja existente, în scopul adoptării unor măsuri eficiente care să ducă la grăbirea ritmului lucrărilor și mai ales, la asigurarea de condiții optime pentru cultivarea integrală a întregii suprafețe desecate, defrișate și destufiate pînă în prezent.

Vă invităm călduros, dragi cititori, să luați parte la dezbaterile acțiunii organizată de revistă. Așteptăm de la dv. scrisori în care să ne relatați cum sînt cultivate terenurile amenajate pentru irigații și ce măsuri întreprind unitățile agricole pentru a le spori eficiența. În coloanele revistei vom face loc atît experienței valoroase ce merită să fie generalizată, cît și criticii ascuțite a nepăsării și a lipsurilor ce se ivesc. Am dori ca dezbaterile acestea să fie, totodată, un efervescent schimb de opinii, o tribună a experienței înaltate care să prezinte cu operativitate soluțiile practice noi, creatoare, îndrăznețe.

Pagină realizată de Marcel CALIANU

La Departamentul Îmbunătățirilor funciare și Departamentul gospodăriilor agricole de stat, la T.C.I.F. și S.U.E.D., ori unde și eu

Trei mari centre viticole ale țării — Valea Călugărească, Odobești și Blaj — au găzduit, în cursul săptămânii trecute, schimburi de experiență interregionale, organizate de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție. Întrunirile au prilejuit specialiștilor din gospodării de stat, cooperative agricole, stațiuni experimentale, din consilii agricole și uniuni cooperatiste un pretios schimb de experiență în legătură cu măsurile tehnico-organizatorice care asigură îndeplinirea sarcinilor cuprinse în Directivele celui de-al IX-lea Congres al P.C.R. privind extinderea suprafețelor de vii și sporirea producției de struguri la hectar.

Punctul de plecare în discuții l-a constituit faptul că producțiile ce se obțin nu reprezintă încă potențialul recunoscut al podgoriilor noastre; extinderea suprafețelor de vii nu este însoțită în aceeași măsură, de creșterea producției, care continuă să se mențină la nivelul anilor precedenți.

Cooperativele agricole dintr-o serie de regiuni se află, în ceea ce privește nivelul producției anului 1966, cu mult sub media pe țară. În regiunea Oltenia, producția obținută în cooperativele agricole depășește, cu foarte puțin, 50 la sută din media pe țară, iar în regiunea Crișana producția realizată reprezintă abia 29 la sută din medie. În renumite podgorii din țară — Alba Iulia, Tirnave, Minis, Drăgășani — se înregistrează în ultimii ani producții medii de struguri la hectar ce se apropie considerabil de recoltele de cereale, obținute în aceleași condiții.

Consecințele unui asemenea nivel al producției viticole sunt binecunoscute: costuri ridicate ale acestor produse, neafirmarea în exportul internațional de vinuri și struguri etc.

O orlă cauză: deficiențe în înflăcărea plantațiilor

Deși prin lucrările de microratare au fost stabilite premisele pentru concentrarea și specializarea producției — obiectiv central al orientării viticulturii în etapa actuală — totuși în multe regiuni noile plantații sunt fărâmițate pe suprafețe mici, distribuite pe un mare număr de unități. În regiunea Oltenia, unde în această primăvară membrii cooperativei agricole de producție vor planta cu vîd 2.500 de hectare, 16 unități vor înflăcăra noi plantații pe cîte 2-3 hectare; în regiunea Brașov, 34 de cooperative agricole vor planta, în total, 200 de hectare, în 8 unități suprafață nefiind mai mare de 3 hectare.

La amplasarea noilor plantații nu se au întotdeauna în vedere aspecte im-

portante ca: folosirea, în primul rînd, a terenurilor libere din podgoriile existente și gruparea, în același masiv, a suprafețelor pe care le plantează mai multe unități vecinate.

Relația producției-agrotehnică

Coroștenții între producție și agrotehnică aplicată este unanim recunoscută. Unanimitate este și concluzia că una din cauzele principale care determină producțiile scăzute de struguri pe care le obțin mem-

brul cooperativei agricole este nivelul scăzut al agrotehnicii pe care aceștia o practic.

Verigi importante ale complexului agrotehnic — tăierile de rodire, operațiunile în verde, lucrările de întreținere a solului, administrarea îngrășămintelor, completarea gurilor, combaterea bolilor și dăunătorilor etc. — sînt ușor neglijate, ignorîndu-se contribuția unuia sau a altuia la creșterea producției. Numai prin completarea gurilor din plantațiile existente, spre exemplu, producția totală de struguri poate spori cu aproximativ 20 la sută, ceea ce ar însemna, în plus, pe țară, aproape 200.000 de tone de struguri. Iată de ce este necesar ca acțiunea de completare a gurilor, începută anul trecut, să fie continuată și înflăcărată în acest an, asigurîndu-se, în continuare, menținerea densității normale a plantațiilor.

O serioasă greșală tehnică, cu repercusiuni dintre cele mai evidente asupra volumului producției și calității strugurilor, se comite în multe podgorii în ceea ce privește tăierile de rodire. Acestea sînt executate în majoritatea cazurilor de fiecare dată de alți membri cooperatori, superficial instruiți.

Începînd din acest an, pentru plantațiile viticole vor fi asigurate cantități sporite de îngrășăminte chimice. Cele 20.000 de tone

de astfel de îngrășăminte ce se vor utiliza în acest an pot aduce, printr-o folosire chibzuită, un spor de producție de cel puțin 80.000—100.000 de tone de struguri.

Se consideră că în toate podgoriile țării vîile au lănat bine, fără pierderi de ochi. Sînt perspective pentru o producție sporită de struguri în acest an. Transformarea acestor perspective în realitate este o problemă a specialiștilor, a celor care îndrumă unitățile.

În sprijinul rezolvării acestor probleme, care trebuie să cuprindă atît acțiunea de plantare, cît și urgentarea lucrărilor în plantațiile existente, recomandările tehnico-organizatorice elaborate de Consiliul Superior al Agriculturii și Uniunea Națională a Cooperativelor Agricole de Producție, prevăd, între altele:

• Pentru obținerea unor plantații de vii încheiate, cu creștere viguroasă, capabile să asigure producții mari și susținute se va folosi la plantare numai material săditor de bună calitate, cu autenticitate garantată.

• În toate regiunile țării, plantarea se va încheia, în această primăvară, pînă la 15 aprilie. Acțiunea trebuie supravegheată permanent de specialiști, care vor îndruma unitățile să folosească la executarea lucrărilor numai oameni cu experiență, lucrători calificați.

• În plantațiile existente, se va efectua dezgropatul cît mai timpuriu, evitîndu-se pierderile de ochi. O atenție sporită trebuie să se acorde tăierilor de rodire. Acestea trebuie făcute pe baza cunoașterii concrete a stării de viațibilitate a ochilor leșiți din lărmă, asigurîndu-se sarcinile de ochi la butuc și hectar, stabilite pentru fiecare podgorie.

• Asigurarea sistemului de susținere, completarea sistematică a gurilor, mobilizarea repetată a solului, administrarea îngrășămintelor — verigi cheie ale complexului agrotehnic de îngrijire a vîilor — ridică și o serie de aspecte organizatorice ca: sporirea co-interesării producătorilor în rezultatele muncii lor prin aplicarea retribuțiilor suplimentare; permanentizarea brigăzilor și a echipelor; organizarea școlărilor pe un ciclu de producție a membrilor cooperatori care lucrează în sectorul viticol.

Specialiștii din unități, stațiuni experimentale, consilii agricole și uniuni cooperatiste sînt chemați să sprijine direct unitățile în rezolvarea multor aspecte pe care le ridică dezvoltarea viticulturii și realizarea unor producții care să reprezinte potențialul podgoriilor țării noastre.

Elena VASILESCU

PE MARGINEA ȘESIUNII DE REFERATE ȘTIINȚIFICE A I. C. V. B. „PASTEUR” CERCETĂRI ÎN DOMENIUL APĂRĂRII SĂNĂȚĂII ANIMALELOR

Ca și în anii trecuți, la sesiunea științifică organizată recent de Institutul de cercetări veterinare și biopreparate „Pasteur” s-au prezentat și dezbătut un număr de lucrări privind noi soluții teoretice și practice în diagnostic, prevenirea și combaterea diferitelor boli ale animalelor domestice.

În cadrul lucrărilor, un loc important l-au ocupat teme referitoare la câteva din cele mai grave boli, ca: febra aftoasă, pesta porcină, leptospirozele, bolile respiratorii la păsări. După cum se știe, în țara noastră au luat ființă numeroase combinat industriale pentru creșterea păsărilor și a porcilor, astfel de unități fiind în curs de înființare și pentru alte specii. Condițiile deosebite de creștere și exploatare din aceste combinat solicită măsuri adecvate pentru prevenirea și combaterea diferitelor boli specifice marilor aglomerări. Pagubele ce se pot ivi fie datorită bolilor molipsitoare, fie datorită unor defecțiuni apărute în sistemul de hrănire și întreținere sînt mult mai mari decît în condițiile de creștere gospodărească. Aceasta impune deosebită atenție la mijloacele de apărare.

În urma cercetărilor întreprinse în legătură cu unele boli produse de diferiți microbi și paraziți specifici condițiilor de întreținere în complexele industriale de porcine s-a ajuns la concluzia că vor servi cu mai multă eficiență la stabilirea unor măsuri de prevenire a pierderilor, în special la porcii suzari. S-au îmbunătățit, de asemenea, metodele de diagnostic și măsurile de combatere a unor boli molipsitoare, care, alături de alte cauze, pot produce mari pagube în combinatelor industriale de păsări. Pe această linie, s-au elaborat noi soluții privind combaterea colibacilozei, tratamentul medicamentos al micoplazmozei și altele.

Lucrările care au avut ca obiectiv diagnosticul, profilaxia și combaterea febrei aftoase au contribuit la oprirea rapidă a epizootiei care amenința sănătatea efectivelor de animale din unele zone ale țării.

Cercetările privind pesta porcină au permis elaborarea unui nou vaccin care, datorită eficienței sporite și a prețului de cost mai scăzut, a și început să fie folosit pe scară largă în acțiunea de combatere a acestei boli.

În tuberculoză s-au pus la punct metodele științifice prin care se poate asigura un diagnostic rapid și operativ, element important în acțiunea de lichidare a acestei boli periculoase, în egală măsură, pentru om și animale.

Tot în domeniul zootehnic, boli care pot trece de la animal la om și invers, s-au elaborat noi mijloace mai eficiente de prevenire și tratament al leptospirozei.

Prin rezultatele obținute în anul care a trecut s-a creat, de asemenea, posibilitatea depistării la timp și prevenirii extinderii leuciozei (cancerului) la bovine.

Rezultatele altor cercetări s-au concretizat într-o serie de metode de prevenire și combatere a bolilor ugerului la vacă, a bolilor la vite și porci, precum și a avorturilor la vacă și oaie.

În privința condițiilor de igienă, întreținere și alimentație a animalelor crescute în condiții gospodărești în cooperativele agricole sau unități agricole de stat, studiile întreprinse au dus la completarea și stabilirea unui complex de măsuri pentru înlăturarea cauzelor nemolipsitoare care mai produc încă îmbolnăviri și pierderi destul de însemnate.

Rezultate bune s-au obținut și în lucrările privind folosirea mai rațională a unor metode de tratament și a unor substanțe medicamentoase la animale, printre care se numără, în primul rînd, antibioticele.

Îmbunătățirea și realizarea unor noi vaccinuri și seruri, cum ar fi anti-tuberculoză, anti-leptospiroc, anti-galactice, a unor metode de vaccinare mai economice și mai ușor de aplicat în efectivele mari de păsări și porci, ca vaccinarea asociată anti-pestoasă și anti-tuberculoză la porci, vaccinarea simultană anti-pestoasă și anti-tuberculoză la păsări, precum și noile produse folosite în diagnosticul unor boli ea tuberculoză, bruceloză și altele, se numără, de asemenea, printre realizările mai însemnate ale muncii de cercetare științifică.

Bilanțul activității desfășurate în anul 1966 a constituit, totodată, pentru cercetătorii I.C.V.B. „Pasteur” un prilej de profundă analiză a modului în care au muncit, a temelor de studiu abordate în funcție de cele mai actuale probleme ale apărării sănătății animalelor. Pe această linie s-a putut desprinde concluzia că cercetările privind bolile legate de nutriție, precum și bolile de stres specifice marilor combinat nu sînt încă în măsură să dea rezultatele așteptate de producție. A rezultat clar că este necesară o și mai strînsă colaborare între practică și știință, eș cercetătorii trebuie să cunoască și să studieze și mai amănunțit problemele pe care le ridică sporirea continuă a producției animale. Totodată, considerăm că este necesar ca și colegii noștri din rețeaua sanitară veterinară să se străduiască să aplice la timp și în condiții eît mai bune rezultatele cercetărilor pe care ne străduim să le facem eît mai eficiente.

Dr. C. GRIGORE
secretar științific al
I.C.V.B. „Pasteur”

CĂRȚI NOI Tehnologia nutrețurilor combinate

În Editura Agro-Silvică a apărut, recent, cartea „Tehnologia nutrețurilor combinate” de ing. Gh. Posea, ing. V. Aj. Marinovici și ing. N. I. Stănescu. Scoțind în evidență importanța nutrețurilor combinate, ca pivot al zootehniei moderne, precum și necesitatea extinderii acestui sistem de alimentație cu mare eficiență economică, autorii tratează avantajele tehnico-economice pe care le prezintă folosirea nutrețurilor combinate:

reducerea consumului specific, mărirea capacității de producție și reproducție a animalelor, sporirea vitezei de creștere și scurțarea perioadei de îngrășare, creșterea ralaului de animale pe unitate de suprafață construită, sporirea productivității muncii etc.

În continuare, lucrarea tratează materiile prime și auxiliare folosite în industria nutrețurilor combinate, insistînd asupra principalelor caracteristici nutritive ale acestora și asupra rolului lor în alcătuirea diverselor sortimente de furaje. Sînt prezentate, de asemenea, tabele cu compoziția chimică și valoarea nutritivă a principalelor nutrețuri a materiilor prime și a subproduselor lor.

O bună parte din lucrare este rezervată procesului tehnologic de fabricație a furajelor combinate, curățirea materiilor prime, măcinării și dozării omogenizării și granularii.

Sintetizînd experiența acumulată în acest domeniu aît în țara noastră cît și în alte țări lucrarea „Tehnologia nutrețurilor combinate” pune la dispoziția specialiștilor, tehnicienilor și lucrătorilor din sectorul creșterii animalelor o serie de recomandări și date utile cu caracter teoretic și practic.

Calendar apicol '67

(Urmare din pag. 4)

filialelor regionale și raionale ale asociației, precum și a unităților de producție. Îmbunătățirea continuă a proceselor tehnologice în cadrul combinatului apicol al asociației ne permite, de asemenea, ca pe lângă extinderea capacității de prelucrare a produselor, să putem livra unităților agricole socialiste cantități sporite de utilaj apicol modern, pe care îl vom livra și la export.

Asigurarea și buna deservire a stupinelor și a apicultorilor amatori cu stupi, unelte, utilaje, materiale apicole și biologice în perioade și condiții optime și în cantități suficiente, vor contribui în măsură sporită la dezvoltarea acestei industrie rentabile, așa cum a reușit și din lucrările recente se deduce ordinare a consiliului central al asociației noastre.

În ce zone considerați că este necesară intensificarea apiculturii din țara noastră?

— Mult rămasă în urmă din acest punct de vedere este zona de deal, cu toate că disponibilitatea de nectar și necesitatea polenizării culturilor și livezilor nu îndreptățește situația existentă. Masivele melifere de salcîm, plantațiile de pomi fructiferi, culturile agricole și în special cele de sparțac practicarea stupăritului pastoral la munte oferă cooperativei agricole, largi posibilități de sporire a veniturilor prin dezvoltarea apiculturii. Sînt unități, spre exemplu, care în numai cîteva zile de cules la salcîm au realizat de la fiecare familie în afară de producția de miere și ceară, cîte 1 kg de polen, ceea ce echivalează ca valoare cu 10 kg de miere.

Pentru rentabilizarea continuă a stupinelor ne-am propus ca în acest an să experimentăm o nouă metodă de exploatare — a dispersării stupilor — pentru a favoriza reducerea investițiilor specifice. De asemenea, în atenția asociației noastre stă organizarea mai rațională a stupăritului pastoral care pe lângă valorificarea complexă a tuturor resurselor melifere naturale, prin polenizarea culturilor entomofile, este în măsură să ducă la sporirea producției de semințe, legume și fructe.

Nu de mult timp presa a consemnat prezenta dr. la Paris, la o ședință desfășurată sub auspiciile F.A.O. Ce ne puteți spune în legătură cu aceasta?

— Într-adevăr, în a doua jumătate a lunii februarie am luat parte, în calitate de

președinte al Apimondiei, la cea de a 13-a ședință anuală de colaborare a organizațiilor internaționale guvernamentale și neguvernamentale care s-a desfășurat la Paris, sub auspiciile F.A.O. În cadrul lucrărilor organizate în 20 de secții, Apimondia a participat la 14, înscriindu-se cu un număr de 34 de teme. O bună parte din intervențiile noastre au fost reținute în mod deosebit, fiind consemnate în concluzii. Paralel cu participarea la lucrările acestei conferințe, am luat parte și la ședințele de lucru ale Biroului de conducere al Apimondiei care pe lângă alte probleme concrete, a luat în discuție pregătirea adunării generale a Apimondiei, ce va avea loc o dată cu Congresul de la Maryland — S.U.A., în august 1967.

— La deschiderea primei expoziții țîrg internaționale organizate la București în anul 1965, cu ocazia ultimului congres al Apimondiei, ați arătat că aceasta va lua un caracter tradițional.

— Da. Între 7 și 8 iunie, apicultorii din țara noastră se vor putea întâlni cu apicultorii din numeroase alte țări ale lumii, înscrise la această manifestare internațională, pe care ne străduim să o organizăm cît mai bine în pavilionul combinatului apicol de la Băneasa. Tematica acestei expoziții se axează pe principalele probleme ale științei și practicii apicole în legătură cu utilajul apicol, produsele și derivatele apicole, materialul biologic, produsele pentru prevenirea și combaterea bolilor și intoxicațiilor la albine, metodele moderne de întreținere și exploatare a familiilor de albine flora meliferă și polenizarea culturilor agricole etc.

Între 17 mai și 7 iunie, expoziția va fi precedată de lucrările primului seminar internațional, organizat de Apimondia cu privire la problemele de tehnologie și utilaj apicol și ale celui de-al doilea simpozion al comisiei permanente de specialitate în cadrul ordinii de zi a acestor manifestări internaționale, se vor dezbate cele mai noi probleme privind tehnologia mierei și a cerei, legată de producția modernă a utilajului apicol de mare randament. Înființarea și schimbările de experiență prilejuite de aceste manifestări vor contribui, la fel ca și pînă acum, la o mai bună cunoaștere reciprocă a realizărilor obținute și la stringerea legăturilor de colaborare a apicultorilor din toate țările lumii.

Interviu consemnat de ing. Lucian ROȘCA

Gospodării agricole de stat! Cooperative agricole de producție! Membri cooperatori și țărani cu gospodării individuale! APROVIZIONAȚI-VA CU:

Seruri și vaccinuri, medicamente și dezinfectante, instrumentar și aparatură de uz veterinar și zootehnic prin unitățile și subunitățile C.S.A. — D.G.A.T.M.: filiale regionale, farmaci veterinare, depozite raionale, de aprovizionare cu produse de uz zooveterinar, puncte de aprovizionare de pe lângă circumscripțiile sanitare veterinare.

ADRESELE UNITĂȚILOR:

- FILIALA REGIONALĂ ARGEȘ — Pitești str. Oborului 2, telef. 3757. Farmacia veterinară — Pitești str. Sf. Vinari 2, telef. 3779. Depozitul raional Slatina str. 23 August 24. Depozitul raional Rm. Vlcea str. Cozia 1, telef. 1496.
- FILIALA REGIONALĂ BACĂU — Bacău str. Bucovinei 21, telef. 13351. Depozitul raional Roman — str. Ștefan cel Mare 233, telef. 1475.
- FILIALA REGIONALĂ BANAT — Timișoara str. Luminiței 1, telef. 13196. Farmacia veterinară — Timișoara str. 6 Martie 13, telef. 16855. Farmacia veterinară — Arad str. Avram Iancu 1, telef. 1867. Depozitul raional Caransebeș str. Eliberării 17, telef. 571. Depozitul raional Oravita str. Ciclovei 2, telef. 213. Depozitul raional Lugoj, str. Timișoarei 113.
- FILIALA REGIONALĂ BRASOV — Brașov str. Gh. Dima 2, telef. 16594. Farmacia veterinară Brașov, str. Matei Basarab 1. Farmacia veterinară Sibiu, str. Faurului 7, telef. 1424. Depozitul raional Tg. Secuiesc, str. Toamnei 7, telef. 124. Depozitul raional Agnita — Piața Republicii Socialiste România 11, telef. 244.
- FILIALA REGIONALĂ BUCUREȘTI — București Bd. Ion Sulea 283, telef. 21.28.40, 21.28.49. Farmacia veterinară București, Bd. Republicii 28, telef. 13.14.06. Depozitul raional Alexandria, str. M. Kogălniceanu 133, telef. 137.

- FILIALA REGIONALĂ CLUJ — Cluj, str. Buday Antal 16, telef. 1.18.48. Farmacia veterinară Cluj — str. Horea 1, telef. 1.30.68. Depozitul raional Gherla — Piața Libertății 3, telef. 306. Depozitul raional Dej — Piața Bobilnei 3, telef. 475. Depozitul raional Zalău, str. Crasnei 3, telef. 25.
- FILIALA REGIONALĂ CRIȘANA — Oradea Piața Traian 5, telef. 12293. Farmacia veterinară Oradea, str. 23 August 5, telef. 1.40.91. Depozitul regional nr. 2, Oradea str. Mihai Viteazul 6. Depozitul raional Ineu, str. Republicii 57. Depozitul raional Salonta, str. Oborului 11, telef. 265.
- FILIALA REGIONALĂ DOBROGEA — Constanta, str. Răscăalilor 9, telef. 5961. Farmacia veterinară — Constanta str. Cuza Vodă 10, telef. 4481.
- FILIALA REGIONALĂ GALATI — Galati str. Căpt. Cristea Nicolae 1, telef. 4047. Farmacia veterinară Galati, str. Mihai Bravu 4 A, telef. 1661. Farmacia veterinară Fașani, str. Mare a Unirii 77.
- FILIALA REGIONALĂ HUNEDOARA — Deva Bd. Dr. P. Groza 18, telef. 1269. Farmacia veterinară Deva, Bd. Dr. P. Groza 20. Depozitul raional Alba Iulia, Piața 1 Mai 30, telef. 232.
- FILIALA REGIONALĂ IAȘI — Iași str. Sărării 218, telef. 1855. Farmacia veterinară Iași, str. Cuza Vodă 20, telef. 2252. Depozitul raional Hirău, str. Ștefan cel Mare 38. Depozitul raional Huși, str. Ștefan cel Mare 5.

- FILIALA REGIONALĂ MARAMUREȘ — Baia Mare, Bd. București 17, telef. 3375. Farmacia veterinară Baia Mare, str. 17 Octombrie 20, telef. 1061. Farmacia veterinară Satu Mare, str. Mihai Viteazul 25, telef. 2092. Depozitul raional Sigheș, str. Bogdan Vodă 7, telef. 867. Depozitul raional Carei, str. Lenin 35, telef. 282.
- FILIALA REGIONALĂ MURES-AUTONOMA MAGHIARA — Tg. Mures, str. Cornățel 10, telef. 5086. Farmacia veterinară Tg. Mures, str. Kossuth Lajos 16, telef. 5217. Depozitul raional Miercurea Ciuc, str. Florilor 13, telef. 305. Depozitul raional Luduș, str. 8 Martie 6.
- FILIALA REGIONALĂ OLTENIA — Craiova Bd. Republicii 3, telef. 1067. Farmacia veterinară Craiova, Calea Unirii 32, telef. 2946. Depozitul raional Caracal, str. B. P. Hasdeu 2, telef. 236. Depozitul raional Tg. Jiu, str. T. Vladimirescu 48, telef. 1629. Depozitul raional Calafat, Bd. Horia, Cloșca și Crișan.
- FILIALA REGIONALĂ PLOIEȘTI — Ploiești str. Ritov 43, telef. 1.17.48. Farmacia veterinară Ploiești, str. Romană 11, telef. 1.50.19. Depozitul raional Rm. Sărat, str. Brîncovenanu 38. Depozitul raional Tirgoviște, str. T. Vladimirescu, telef. 18.26.
- FILIALA REGIONALĂ SUCEAVA — Suceava str. Arini 3—5, telef. 22.30. Farmacia veterinară Botoșani, str. 1907 nr. 1, telef. 717. Depozitul raional Dorohoi, str. Poștei 5, telef. 732. Depozitul raional Rădăuți, str. Republicii 67, telef. 342.

PLATA SE FACE ÎN NUMERAR ȘI PRIN VIREMANT.

VARIETĂȚI

DE LA LUME ADUNATE ZIG-ZAG

URSII ISI PARASESC BIRLOGUL

Ursii din Pamir se... civilizează. Ei locuiesc acum în fostele case ale unei aşezări omenestii, care acum 10 ani s-a mutat mai în vale. Savanții din Tadjikistan intenționează să studieze noile obiceiuri ale urșilor, care și-au schimbat birlogurile cu casele omenestii.

lorgame, care s-a suft acolo, nu se știe cum, atras de mirosul de fin proaspăt coșit.

PISICI CU CLOPOTEI?

Pentru protejarea păsărilor administrația stațiunii climatice Coral Gables (statul Florida - S.U.A.) a emis o ordonanță potrivit căreia toate pisicile din localitate sînt obligate să poarte o zgardă cu clopotei.

DEH I SE MAI INTIMPLA SI ASA...

Nicolae Petri, un londonez în vîrstă de 21 de ani, vînzînd pe stradă un individ care a luat din mina unei casierite o geantă cu bani, s-a repezit la el și l-a bătut măr, în ciuda protestelor vicinilor.

CINE RIDE LA URMA...

Pentru încălcarea legilor de circulație, două tineri

din Denver, statul Colorado (S.U.A.), au fost sancționate cu o amendă de 100 de dolari. Supărate foc, ele au vrut să se răzune pe... casierul percepției, căruiu i-au înmînat 10.000 de monede de cîte un cent. Dar funcționarul, mai smecher, a cerut ca monedele să fie rulate în 200 de fișcurei a 50 de cenți, iar depozitele să semneze pe fiecare fișcă. A fost confirmată astfel din nou binecunoscuta zicală: „Cine ride la urmă, ride mai bine!”.

UN CALS TROIAN IN VERSIUNE MODERNA

Este cunoscut rolul jucat de calul troian în antichitate: cu ajutorul lui grecii au cucerit Troia. Pictorul grec Nanda a vrut să folosească experiența strămoșilor pentru a cuceri Parisul. El și-a construit pe malul Senet un atelier avînd forma unui cal uriaș și s-a instalat acolo, lipind pe cal tot felul de coperte de reviste și propriile sale picturi. Ingeniozitatea sa a dat roade: în timp de două luni Nanda, chiar dacă nu a cucerit Parisul, a atras atenția întregului Paris.

● În fața unei stații de benzină se opreste o mașină de mic litraj. Conducătorul mașinii comandă: — O litră de benzină, un degetar de ulei și un pahar cu apă pentru radiator. — Nu-ți vrea să și suflu puțin că să vă umflu și cauciucurile? — Din definițiile unui elev lenes: — Puterea de concentrare este acea posibilitate pe care o are tatăl meu de a-mi face netulburat temele la matematică, în timp ce eu urmăresc în liniște meciul la televizor.

● Un tînăr, dezolat, povestește cu lacrimi în ochi neorocirea sa în dragoste: — Închipuie-te! am scris trei ani la tine în fiecare zi cîte o scrisoare de dragoste. — Și? — Pînă la urmă fata s-a măritat cu poștașul care-i ducea scrisorile.

● Pacientul: Am o stare psihică mizerabilă, doctore. Ce trebuie să fac? — Medicul: — Să eviți să mergi la teatru, la cinema, în restaurant, să nu stai la meci, să nu te vezi cu prietenii. Toate acestea sînt de evitat cu orice preț. Încolo, caută să te distrezi cît mai bine.

● Un automobilist despre... automobilist: Dacă o femeie scoate mîna prin fereastra automobilului se poate crede că: a semnălizat că vrea să ovensească, a avîntat unei persoane din mașină pînă la noi a unei femei de pe trotuar, și-a scuturat țigara, își usucă lacrimile de neîncredere, arată soțului ce mult a îmbătînit cea mai bună prietenă a ei.

● Lui Fontenelle, cunoscut om de literă francez, care avea 90 de ani, un prieten de aceeași vîrstă îi strigă într-o zi, pe stradă: — Fontenelle, mi se pare că ne-a cam uitat moartea! — Și de ce îți faci un bezmetic vrei să-i atragi atenția? răspunde literatul.

● La o școală de gospodărie, profesora ține o lecție despre lapte și derivatele lui ca intrăcăb pe o fetiță de 10 ani: „Care este mijlocul cel mai bun de a împiedica laptele să se acrească?” — Cel mai bun mijloc doamnă, este de a-l lăsa în doamnă.

● Lul Fontenelle, cunoscut om de literă francez, care avea 90 de ani, un prieten de aceeași vîrstă îi strigă într-o zi, pe stradă: — Fontenelle, mi se pare că ne-a cam uitat moartea! — Și de ce îți faci un bezmetic vrei să-i atragi atenția? răspunde literatul.

● La o școală de gospodărie, profesora ține o lecție despre lapte și derivatele lui ca intrăcăb pe o fetiță de 10 ani: „Care este mijlocul cel mai bun de a împiedica laptele să se acrească?” — Cel mai bun mijloc doamnă, este de a-l lăsa în doamnă.

ATRACTIE IREZISTIBILA

Fempierii din Vannes (Franta) au fost solicitați de un fermier pentru a-l ajuta să coboare dintr-o sură înaltă un frumos taur normand în greutate de 400 ki-

Cuvinte încruciate

ARBORI SI ARBUSTI RODITORI

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

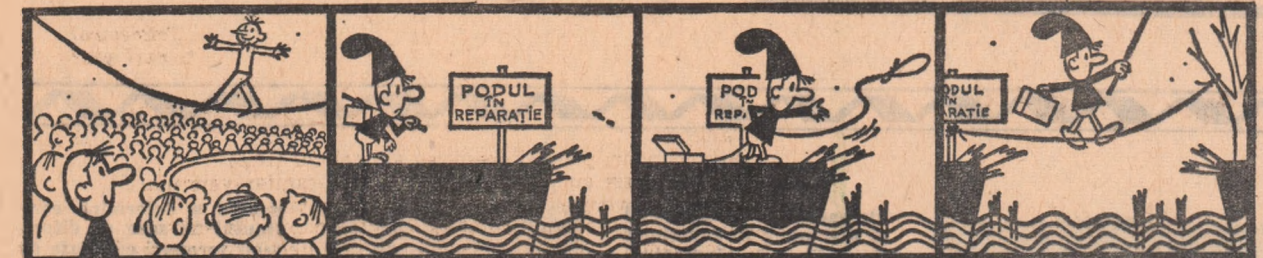
ORIZONTAL: 1) Grădina publică - Conjugat pe gheață - Răsfațatul familiei; 2) Infolați - Acră; 3) Mihniți, necăjiți - Calea; 4) Imaginară - Primele... la masă!; 5) Una din cele șapte; 6) Nota redacției

VERTICAL: 1) Obținută la distilarea țitelului sau a cărbunilor, constituite o materie primă în industria chimică - Nemisocul, înlemnit; 2) Depozit de alimente la domiciliu - Creangă; 3) Pesti de apă dulce - A se rupe; 4) Mici semne pe față sau pe trup - Stîlpi rudimentari - Sacagiu; 5) Puternic; 6) Comparativ - Dres; 7) Ovație - Cap de crap! 8) Bluză din port - Crescute de puțină vreme, crude; 9) Pietriș mărunț - Fript la grătar; 10) Gospodărie - Grămadă de snopi.

Dezegarea jocului din numărul trecut „DE PE OGOARE”

ORIZONTAL: 1) Semănătoarea; 2) Arătura - Sare; 3) Mecanic - Par; 4) Iti - Imas; 5) NE - Amidon; 6) Larg - Sodu; 7) Asanare - Risi; 8) TR - CO - Pale; 9) Combina - TS; 10) Ogar - Orz - Ora; 11) SU - Arma - Stip; 12) Arini - Moji; 13) Sir - Uda - Acat.

NOILE INTIMPLARI ALE LUI PACALA (8) Desene de Nic. NICOLAESCU

din programul de radio și televiziune

pe săptămîna 26 martie-1 aprilie

RADIO

BULETIN DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 11, 18; 23,52; programul II: 6,30; 10,30; 16,00; 19; 23,00; 0,57; programul III: 16; 19,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 5, 10; 12; 14; 18; 20; 23,52; programul II: 9; 11; 13,00; 19; 21; 0,57 (sîmbătă și ora 1,57) programul III: 18.

RADIOJURNAL: Duminică: programul I: 7; 13; 20; 22; programul II: 7,30; 14; 21; programul III: 21,30. În fiecare zi de lucru: programul I: 6; 7; 18; 22; programul II: 7,30; 15; 17; 23,00; programul III: 21,30.

SUMARUL PRESEI: În fiecare zi la ora 8, pe programul I.

SFATUL MEDICULUI: în fiecare zi de lucru la ora 8, pe programul I: 9,30; programul II: 16,15.

EMISIUNI PENTRU SATE: DUMINICĂ: programul I: 9,30 - Transmitem pentru sate.

ÎN FIECARE ZI DE LUCRU: programul I: 6,15 - Actualitatea agrară.

MERCURI: programul II: 18,40 - Jurnal agrar.

SÎMBĂȚA: programul I: 12,10 - Revista revistelor economice.

TEATRU LA MICROFON. DUMINICĂ: programul I: 18,20 - Teatru scurt. Premiera „Reuniunea” de W. St. John Taylor. Traducere și adaptare radiofonică de Raul Soreanu.

LUNI: programul I: 20,30 - Premiera „A doua dragoste”. Adaptare radiofonică după piesa lui Corneliu Leu.

MERCURI: programul II: 20,30 - Cielul „Maestrii al dramaturgiei universale” William Shakespeare „Richard al III-lea” Traducere de Ion Marin Sadoveanu. Adaptare radiofonică de Gheorghe Ciprian. Înregistrare realizată în anul 1957.

VINERI: programul II: 10,05 - „Trei generații” de Lucia Demetrius. Înregistrare realizată în anul 1956.

EMISIUNI MUZICALE

DUMINICĂ: Muzică populară: programul I: 7,45; 9,15; 11,15; 14,15; 20,15; programul II: 6,00; 7,00; 10,11; 10,45; 15,00; 16,05; 21,15. Muzică ușoară și de dans: programul I: 6,10; 7,31; 8,30; 8,45; 10,10;

11,45; 14,40; 15,00; 19,30; 20,15; 21,00; 22,40; programul II: 6,45; 7,15; 7,50; 8,20; 10,35; 14,10; 15,10; 16,30; 19,05; 20,00; 21,35; 22,00; 23,53; programul III: 23,16.

LUNI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,35; 10,20; 11,45; 13,30; 15,00; 16,40; 19,35; 20,20; programul II: 7,00; 8,30; 10,45; 12,00; 13,15; 16,20; 17,30; 18,35; 20,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 7,30; 8,30; 10,55; 11,30; 12,45; 14,08; 16,15; 17,00; 19,00; 21,45; 22,20; 23,00; programul II: 7,55; 8,15; 9,40; 11,07; 13,08; 13,30; 15,10; 17,10; 19,40; 20,20; 21,05; 22,35; 23,52; programul III: 24,00.

MARTI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,35; 10,03; 11,45; 13,30; 15,00; 19,30; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,47; 13,15; 16,20; 17,50; 18,35; Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 11,30; 12,45; 14,08; 16,15; 18,30; 19,00; 21,05; 22,35; 23,52; programul II: 7,55; 8,15; 9,30; 11,07; 13,08; 13,30; 15,10; 17,10; 19,40; 20,20; 21,05; 22,35; 23,52; programul III: 24,00.

MERCURI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,35; 11,45; 13,30; 15,00; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,50; 13,15; 15,45; 20,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 10,15; 11,30; 12,10; 14,15; 16,15; 19,00; 23,00; programul II: 7,55; 8,15; 9,40; 11,07; 12,45; 13,08; 13,30; 15,10; 16,40; 18,35; 19,50; 22,20; 22,35; 23,57; programul III: 19,07.

JOI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,15; 11,45; 13,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,45; 12,45; 13,15; 16,20; 17,30; 18,35. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 11,35; 12,10; 12,50; 14,08; 16,15; 18,30; 22,20; 22,55; programul II: 7,55; 8,15; 9,35; 11,07; 13,08; 15,10; 16,30; 22,35; 23,55; programul III: 24,00.

VINERI: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,40; 8,10; 9,35; 10,15; 11,45; 13,30; 15,00; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,45; 12,45; 13,15; 16,20; 17,30; 18,35; 20,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 11,35; 12,10; 12,45; 13,08; 13,30; 15,10; 16,40; 18,35; 19,50; 22,20; 22,35; 23,57; programul III: 24,00.

SÎMBĂȚA: Muzică populară: programul I: 5,06; 6,25; 8,10; 9,35; 11,45; 13,30; 15,00; 19,35; 20,30; programul II: 7,00; 8,30; 10,50; 12,45; 13,15; 16,20; 17,30; 18,35; 20,30. Muzică ușoară și de dans: programul I: 5,40; 6,45; 7,30; 8,30; 11,35; 12,10; 12,45; 13,08; 13,30; 15,10; 16,40; 18,35; 19,50; 22,20; 22,35; 23,57; programul III: 24,00.

6,45; 7,30; 8,30; 11,20; 12,45; 15,20; 19,00; 21,05; 22,20; programul II: 7,55; 8,15; 9,40; 11,07; 13,08; 13,30; 16,30; 19,50; 20,50; 21,55; 22,10; 22,35; 23,52; 0,55; programul III: 20,40.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ: 8,32 - Intîlnirea de duminică. Emisiune pentru femei; 9,15 - Emisiune pentru copii și tineretul scolar: Film „Aventurile unui scolar”; 10,30 - EMISIUNEA PENTRU SATE: Cronica lucrărilor de primăvară; După 150 de zile pe aceleași șantier. Cum se realizează planul de investiții la Complexul de creștere și îngrijire a porciilor și la Fabrica de furaje combinate - Băilești; Dicționar tehnic; Muzică populară românească; 12,15 - Concert simfonic; După-amiază: Transmisiuni sportive; 18,00 - Magazin 111; 18,45 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,00 - Dialog la distanță (Emisiunea a III-a); Participă regiunile Hunedoara și Cluj; 22,30 - Telesport; 22,50 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

LUNI: 18,00 - 20,30 - Campionatul mondial de hochei: R. S. Cehoslovacă-Suedia; 21,30-23,50 - Campionatul mondial de hochei: U.R.S.S.-Canada (Transmisiuni de la Viena).

MARTI: 18,00 - Pentru cei mici: A fost odată...; 18,25 - Pentru tineretul scolar - 1001 de întrebări; 18,50 - Publicitate; 18,58 - Ora exactă; 19,00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 19,20 - Buletinul meteorologic; 19,23 - Călătorii geografice: Călătoria căpitanului Cook (VI); 19,50 - O ilustrată pe adresa dv. (Muntele Mic); 20,00 - Ce posibilități de economisire a metalului există în uzina dv.? Transmisiune directă de la Uzinele „23 August”-București; 20,30 - Seară de teatru: „Pentru alții proastă, pentru ea deșteaptă”. Comedie de Lope de Vega. În pauze: Posta televiziunii; Film documentar: „Hieroglifele pămîntului”; 22,10 - Panoramic; 22,30 - TELEJURNALUL DE NOAPTE.

MERCURI: 15,00 - Campionatul mondial de hochei: Suedia-Canada; 17,20 - Pentru cei mici - A.B.C.; 18,00 - TELEJURNALUL DE SEARĂ; 18,20 - Campionatul mondial de hochei: U.R.S.S.-R.S. Cehoslovacă; 20,20 - „? ” Întrebări la care s-a răspuns... Întrebări la care nu s-a răspuns încă; 20,50 - Telecronica economică, Trans-

Călătorii RAPIDE - PLACUTE și cu CHELTUIELI REDUSE se pot face cu...
...MOTORETA „CARPAȚI SUPER”
— viteză maximă: 55 km. pe oră
— consum benzină: cca. 2 l. la 100 km.
— încălzirea utilă: 2 persoane (145 kg.).
Preț: 4.190 lei
Nu este obligatorie purtarea căștii de protecție

...BICICLETA „CARPAȚI” sau „ELEGANT”
— Rezistentă - Practică - Convenabilă
Preț - tip Carpați pentru femei 712,80 lei; pentru bărbați 690 lei; - tip Elegant: pentru femei 638,30 lei; pentru bărbați 625 lei.

Se pot procura și cu PLATA ÎN RATE de la MAGAZINELE COOPERATIVELOR DE CONSUM.

DIRECȚIA GENERALĂ DE APROVIZIONARE TEHNICO-MATERIALĂ ANUNȚĂ S. M. T.-URILE ȘI G. A. S.-URILE

că pentru realizarea unei mai bune aprovizionări cu piese de schimb aferente unor utilaje rare în exploatare sau provenite din import, s-a hotărât ca aprovizionarea și livrarea acestor piese să se concentreze la următoarele întreprinderi de aprovizionare:

1) Întreprinderea de aprovizionare nr. 1 București, str. Încălnată nr. 24, raionul Lenin, telefon 23.35.80, piese de schimb pentru:

- plug PP 5-50.
- semănătoare Saxonia tip D.1.
- semănătoarea de cartofi SK-2.
- mașină de scos cartofi TEK-2.
- mașina de tuns ol RSA-12.
- mașina de stropit S 372.12; S-612; S-301 și S-301/4.
- combina de cereale Klass Matador.
- combina de siloz SK 2.6.
- costoare de stuf ESOK.
- mașina de prăfuit S 283.
- batoza K 119.
- cultivator P-320.
- autocar Multicar tip D.
- plug PM 5-35; P-5-25; PBD-55.
- motor S 6 benzină; motor SD-50.
- pompă de irigație cu motor Diesel pt. 4 NVD-14.
- alte mașini și utilaje provenite din import.
- rulmenți diverși (în afara sortimentului de aprovizionare al I.A. din regiunea respectivă).

2) Întreprinderea de aprovizionare nr. 2 Craiova, str. Încălnată nr. 4, piese de schimb pentru următoarele utilaje:

- mașini de stropit MSP-8.
- agregat treer.
- cultivator CPF-4.
- mașina de recoltat mazăre MRM.
- tăvălug 3 TI-5,3.
- mașina de stropit MPVA; MSVA; MSPA; ACL.
- moară cu cloacălelor V 9 H (tip Neptun).
- pompa BM-5; 2 AM-5 și B-125 A.
- aspersor AR-60; 60 B; 60 BM.
- pompa 3 IAJ 60 B; AM-5; PD-300.
- plug PT 3-30.
- remorca RBT -4.

3) Întreprinderea de aprovizionare nr. 5 Brașov - depozitul Sibiu, str. Rogojnei nr. 7, piese de schimb pentru următoarele utilaje:

- mașina de recoltat cartofi E-649.
- tractor KD-1, UTOS-2 specific.
- tractor UTOS-26 variante vechi.
- rulmenți specifice tractorului KD.
- aparat de stropit AS-14.

Modul de obținere

a) De la Întreprinderea de aprovizionare din regiunea respectivă, prin comenzi ferme la Întreprinderea de aprovizionare din regiunea în care își are domiciliul unitatea solicitatoare.

b) Direct de la Întreprinderea de aprovizionare unde s-au concentrat aceste piese prin comenzi ferme sau telegrafice. Comenzile depuse vor trebui să cuprindă toate datele cerute indicînd corect stația de destinație, linia de garaj, precum și contul de virament.

AGROSEM

Magazinele și depozitele Agrossem au pus în vânzare cantități mari de semințe de LEGUME într-un sortiment mai bogat care asigură producții mari, cu calități culinare și tehnologice superioare.

PENTRU SERE ȘI RASADNIȚE, procurați-vă din timp: morcovi, Carotte de Paris, ridichi de lună Saxa, salata Stuttgarter sommer, castraveți de Arad, tomate Seelandia etc.

NOUTĂȚI: Ardei gras hibrid Galben Timpuriu-60, vinete hibride Delicia, sparanghel, revent, cicoare de grădină Willoof, dovleci de Italia, pepeni, galbeni Măsliniu de iarnă și Splendid, pepeni verzi Timpuriu de Canada și Verde dulce, tomate Sioux-428 ameliorați etc., care s-au impus prin precocitate, producții mari și un gust excelent al fructelor.

DEPOZITELOR AGROSEM MAI DESFAC:

PORUMB
Semințe de hibrid de mare producție, cu perioadă de vegetație între 105-143 zile, pentru cultura uscată sau pentru irigații.

CULTURI TEHNICE
Semințe din soiuri raionale, rezistențe la boli și dăunători, cu însușiri tehnologice superioare, create de stațiunile experimentale ale Institutului central de cercetări agricole.

PLANTE DE NUTREȚ
Semințe de plante furajere din proveniență valoroasă, raionale în diferite zone pedoclimatice, care asigură furaje cu valoare nutritivă ridicată și semințe de ierburii perene pentru înfălțirea de taluzuri, terase etc.

FLORI
Semințe pentru culturi comerciale, parcuri și grădini, din diferite specii, varietăți și IERBURI pentru spații verzi, terenuri de sport etc.

ADRESAȚI-VA TUTUROR UNITĂȚILOR AGROSEM DIN ȚARA CARE VA LIVRAZA DIN DEPOZITE ȘI MAGAZINE SEMINȚE ȘI MATERIAL SĂDITOR LEGUMICOL DIN SOIURI CU AUTENTICITATE ȘI VALOARE CULTURALĂ GARANTATE.

ÎNTEPRINDEREA „METALO-CHIMICA” PIATRA NEAMȚ

str. Alexandru cel Bun nr. 22
telefon 1432-1

Produce și livrează fără repartiție Dulapuri metalice: fișete pentru acte, vestiare haine, rezistente și vopsite în culori plăcute, avînd îmbunătățiri de construcție.

Înzestrați birourile și halele de lucru cu mobilierul nostru modern.

- Împletituri din sîrmă pentru împrejmuiri și panouri metalice prefabricate pentru garduri.
- Cazane din cupru pentru cantine și laboratoare.
- Cazane de fabricat țulcă de capacități diferite.

Execuțăm la cerere: confecții de cazane, reparații și spoilei.

ANUNȚURILE ȘI RECLAMELE PENTRU REVISTA „AGRICULTURA SOCIALISTĂ” SE PRIMESC LA AGENȚIA DE PUBLICITATE A EDITURII „ȘCÎNTELA”, DIN BUCUREȘTI, STR. 13 DECEMBRIE 26, BLOCUL 8, TELEFON 14 15 16.

AGRICULTURA PE GLOB

PRIVIRI SPRE VIITOR

ACCEPȚIUNEA NOȚIUNII DE ELECTRIFICARE TREBUIE LĂRGITĂ?

De ce fulgerele înviează vegetația? De ce în jurul firelor de paratrăznet, plantele cresc mai bine și produc mai mult? Oare nu s-ar putea folosi electricitatea pentru demineralizarea solului?

Prima întrebare și-a pus-o Plinius, anticul naturalist. Ultima și-au pus-o cercetătorii abia anul trecut. Între cele două momente, problema raporturilor directe ale electricității cu agricultura a început să parcurgă un drum care duce, fără îndoială, departe.

Pînă la apariția unei legi foarte generale cu privire la fenomenele electrice din natura vie și la folosirea electricității ca instrument în „munca de toate zilele”, câteva observații uimitoare se situează pe pozițiile unor fertile premise.

Ploaie artificială... la priză

Întrebarea lui Plinius a fost completată de cercetătorii contemporani, care acum aproximativ un an și jumătate s-au întrebă de ce în regiunile în care există anual un număr mare de zile cu fulgere, recoltele de grâu, orz și porumb sînt mai mari, de ce cerealele ajung la maturitate completă cu 10-25 de zile mai devreme?

În vremea noastră, oamenii de știință nu se mai pot mulțumi cu simpla formulare a întrebării. Ei au însoțit-o de o concluzie potrivit căreia scurțarea perioadei de vegetație la cereale e determinată de cîmpul electro-magnetic pe care-l creează fulgerele.

De altfel, electricitatea atmosferică s-a dovedit a fi un cîmp

larg de observații. Una dintre acestea privește faptul că plantele au capacitatea de a absorbi din cer ioni ușor negativi. Concentrația ionilor ușori este în strînsă legătură cu conductibilitatea electrică a atmosferei. Or, specialiștii sovietici au constatat că plantele reduc gradul de conductibilitate electrică a atmosferei cu 30 pînă la 50 la sută. Ei au pus în legătură acest fenomen cu procesul de fotosinteză ajungînd la concluzia că electricitatea e un fel de „hrană” pentru plante.

Un alt grup de cercetători sovietici au demonstrat că plantele reacționează în mod diferit la variațiile de temperatură și la alți factori atmosferici și că această reacție diferită se datorează curenților electrice care circulă între atmosferă și sol. Cînd este vreme frumoasă, ei circulă în sensul rădăcină-vîrfurile plantei și în sens invers cînd e vreme rea. Acest fenomen influențează procesele fiziologice logice ale plantei și în special alimentarea radiculară.

Înainte de a părăsi problema raporturilor dintre atmosferă și electricitate, vom aminti că în S.U.A. se experimentează un nou procedeu de producere a ploii artificiale. Se folosește în acest scop un conductor neizolat, lung de

6000 de picioare (1 picior = 0,30 m) și gros de 0,01 toli (1 tol = 2,54 cm.) prin care trece o tensiune de 50 kV. Experiențele au arătat că în regiunea respectivă a plouat atîta timp cît conductorul a fost legat de sursa de curent. Ploaia a încetat îndată după ce el a fost... scos din priză.

Cît de larg este acest domeniu?

Sînt cunoscute eforturile care se fac actualmente în lume în direcția desalinizării apei de mare, folosindu-se în acest scop instalații electrice. Așa s-a născut întrebarea: dacă electricitatea este capabilă să desalinizeze apa, de ce n-ar putea ea să demineralizeze și solul?

Într-adevăr, cu ajutorul electricității se pot efectua și astfel de operații. Dacă în soloneț se infing niște electrozi legați la o sursă de curent continuu începe un proces intens de electroliză. Apa din porii solului este atrasă spre electrozi și duce cu ea sărurile. Experiențe făcute pe soluri extrem de salinizate au dat și ele rezultate foarte bune. Comparîndu-se

rezultatele obținute cu metodele obișnuite, s-a constatat că pentru ameliorarea cu gips a unui hectar de soloneț e nevoie de cîțiva ani. Cu ajutorul electrosmozei, aceeași operație se poate realiza în numai cîteva luni și cu un preț mult redus.

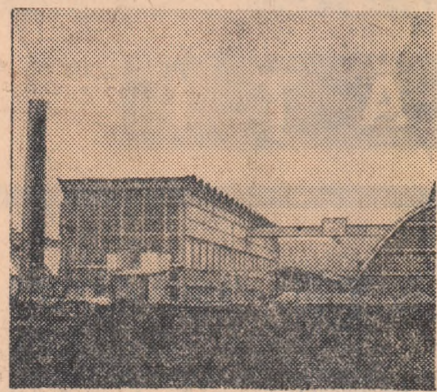
Legăturile electricității cu apa din sol sînt însă mai largi și se vor extinde, fără îndoială, mai ales dacă avem în vedere cîteva experiențe noi de analiză a solului care urmăresc infiltrarea apei, redistribuirea și scurgerea ei din sol. În aceste experiențe, apa este înlocuită cu electricitate, pornind de la similitudinea existentă între curgerea apei și aceea a electricității. Această tehnică experimentală are avantajul de a scurta timpul de experiență, de a micșora cheltuielile și de a asigura o înregistrare mai exactă a anumitor faze.

Aplicațiile electricității în agricultură reprezintă un domeniu mult mai vast decît pare. El cuprinde o arie care include stimularea semintelor și combaterea insectelor, apărarea pomilor împotriva frigului, mărirea capacității de fecundare a polenului, intensificarea asimilării azotului și a fosforului în sol și dezvoltarea generală a plantelor. Într-un domeniu atît de larg, cercetările sînt și ele multiple. Pînă la descoperirea celor mai generale legi ale raporturilor electricității cu agricultura ele vor oferi practici agricole noi metode de lucru. Aceasta poate să însemne transformarea electricității într-un instrument firesc al agriculturii. În orice caz noțiunea de electricitate a agriculturii ar trebui, poate, mult lărgită în comparație cu accepțiunea ei actuală.

N. MARIȘ
A. COSTA

Vedere panoramică a Capitalei iraniene — Teheran — înconjurată de munți.

Fabrica de acid sulfuric și îngrășăminte fosforice de la Trepcă (R.S.F. Iugoslavia).

PERLELE DRINEI

Pe pantele abrupte ale muntelui Durmitor, unde își au izvoarele, apele Drinei coboară gălăgioase în cascade, lovindu-se din loc în loc de stîncile care le ies în cale. De fiecare dată însă, ele depășesc toate obstacolele, croindu-și drum mai departe.

Peste 60 de ingineri și tehnicieni ai întreprinderii belgradene „Energoinvest” au lucrat, timp de aproape șase ani, la elaborarea planului menit să regularizeze acest fluviu sălbatic. Lucrările n-au fost deloc ușoare. Deși în cele două decenii de după eliberare, întreprinderea „Energoinvest” a acumulat o amplă experiență (aproape 50 la sută din centralele termice și hidroelectrice sînt opera sa), problemele ridicate de construirea „perlelor” de pe Drina au fost din cele mai grele (este vorba de o cascadă de centrale hidroelectrice, de lacuri și bazine de acumulare ce urmează să fie construite pe Drina și afluenții săi, și care laolaltă reprezintă cea mai mare forță hidroenergetică din R.S.F. Iugoslavia). Diferența de nivel dintre izvoare și vărsarea în Sava este de peste 1 100 m. Pe cursul superior, situația este mai ușoară decît pe cursul mijlociu și inferior, unde amenajarea lacurilor și bazinelor de acumulare va necesita inundarea unor terenuri agricole. De asemenea, trebuie ținut seama de cantitatea inegală de apă din diferite sezoane. La toate acestea s-au găsit soluții tehnice din cele mai favorabile.

Pînă în prezent au fost construite cinci centrale hidroelectrice: Zvonik, Bistrița, Kokhin Brod, Baina Bașta și Podpeci. Centrala Martinic de pe râul Piva este în construcție și va fi terminată în 1971, cînd va produce 800 milioane kWh anual. În afara acestora, alte 19 hidrocentrale vor fi construite pe Drina, Tara, Piva și Lim. La lucrări vor participa întreprinderi de construcții din republicile: Serbia, Muntenegru, Bosnia și Hertegovina.

Potrivit proiectului, toate lucrările urmează să fie terminate în 1985. Atunci, R.S.F. Iugoslavia va primi anual de pe Drina și afluenții săi circa 15 miliarde kWh energie electrică. Totodată, lacurile și bazinele de acumulare vor permite irigarea unor întinse suprafețe din regiunile Semberia, Macivia și Posavina. În același timp, ele vor alimenta cu apă orașele și întreprinderile construite sau care se vor construi.

La toate acestea trebuie adăugat faptul, destul de important, că apele Drinei vor fi imblinzite și că pericolul inundațiilor va dispărea pentru totdeauna.

N. PLOPEANU
correspondentul „Agerpres” la Belgrad

Din actualitatea săptămîinii

SĂPTĂMINA care a trecut a consemnat cîteva evenimente importante pe planul eforturilor constante ale țării noastre consacrate dezvoltării relațiilor cu toate statele lumii îndiferent de sistemul social-politic. Astfel, vizita președintelui Comitetului de Stat al Planificării, Maxim Berghiam, în Italia, care s-a încheiat duminică, a prilejuit întrevăderi și schimburi amicale de păreri cu personalități oficiale și reprezentanți marcanți ai vieții economice și ai cercurilor de afaceri italiene.

Pe de altă parte, între România și Iran a fost semnat un important acord de cooperare economică și tehnică. Acordul, încheiat cu ocazia vizitei la Teheran a ministrului comerțului exterior, Gheorghe Cioară, prevede livrarea de către țara noastră a unor mașini, utilaje și echipament în valoare de 31 de milioane de dolari, rambursabile prin livrări de țigări și alte mărfuri iranene.

La Alger, au fost semnate două contracte privind livrarea către „Societatea națională algeriană de exploatare și transport a hidrocarburiilor” a patru instalații românești de foraj petrolifer de mare adîncime. România va acorda, totodată, Algeriei asistență în pregătirea tehnicienilor algerieni în acest domeniu.

ÎN TIMP ce crimele trupelor agresoare din Vietnam provoacă indignarea crescîndă a opiniei publice internaționale, în Insula Guam, președintele S.U.A., Johnson, a prezidat o conferință strategică privind desfășurarea războiului din Asia de sud-est. După cum remarcă agenția France Presse, reuniunea din Guam s-a ținut în ciuda „avizului contrar” al unor din personalitățile din preajma președintelui Johnson, nemulțumite îndeosebi de faptul că la reuniune au fost invitate și la parte și căpeteniele regimului saigonese. Aceste personalități consideră „că momentul a fost rău ales pentru S.U.A. de a se amesteca în afacerile politice sud-vietnameze”. Agenția scrie că „pe plan militar, totul face să se creadă că hotărîrile ce au fost luate la Guam merg în sensul unor agravări a escaladate, bombardamentele asupra R.D. Vietnam urmînd să fie intensificate”.

Ministerul Afacerilor Externe al R.D. Vietnam a dat publicității textul mesajelor schimbate între președintele S.U.A., Lyndon Johnson, și președintele R.D. Vietnam, Ho și Min. În mesajul său Johnson exprimă vechile poziții nerezonabile ale S.U.A. în legătură cu încetarea războiului din Vietnam. Reafirmînd în mesajul de răspuns căile realiste pentru restabilirea păcii în Vietnam, președintele Ho și Min subliniază că poporul vietnamez nu se va supune forței și nu va accepta niciodată tratative sub amenințarea bombelor.

NELINIȘTEA și instabilitatea, care reintră în realitatea cotidiană a Republicii Dominicane, l-a determinat pe președintele acestei țări, Balaguer, să întreprindă ceea ce s-ar putea numi o „campanie postelectorală”. Ca și campania sa electorală, care i-a adus alegerea ca președinte, noua campanie este impregnată de promisiuni. Una dintre acestea este promisiunea de a împărți pămînturile statului fărâncilor cu veniturii mici. Cînd și cum se va produce acest eveniment nu se știe. Singurul lucru concret este că președintele va supune Congresului, săptămîna viitoare, un proiect de lege privind acordarea unor titluri de proprietate la cîteva mii de fărînci stabiliți în 1961 în regiunea Cotui, unde se practică în special, cultura orezului. În rest, promisiunea rămîne foarte nebulosă. Să fie oare doar o simplă verigă adăugată lanțului lanț de promisiuni pe care Balaguer le-a făcut în timpul campaniei sale electorale și care au rămas pînă acum doar pe hîrtie?

CARNET ECONOMIC

REZULTATE ALE ANULUI AGRICOL 1965-1966

Estimațiile cu privire la recolta mondială de cereale panificabile a anului 1966 au fost revizuite. Noile date arată — potrivit buletinelui lunar al Federației internaționale a producătorilor agricoli — că producția a fost cu 6 la sută mai mare decît în anul 1964, considerat ca un an record, și cu 9 la sută superioară anului 1965. Recolta de grâu se cifrează, pentru 1966, conform calculului făcute de specialiști, la 273 700 000 de tone. Creșterea producției pe plan mondial se datorează, în bună parte, sporurilor mari de producție obținute în anul trecut în Uniunea Sovietică.

Pentru anul agricol 1966-1967 se apreciază că recolta de orez va atinge 171 000 000 de tone, ceea ce reprezintă un indice apropiat de rezultatele obținute în anul agricol 1964-1965.

Agricultorii din întreaga lume au produs, anul trecut, mai mult porumb ca oricînd. Producția totală este evaluată la 216 000 000 de tone, cifră

care depășește cu 4 la sută recordul stabilit în 1965. Se apreciază că producțiile ridicate obținute în Europa și în special în Uniunea Sovietică explică recordul amintit.

În America de Nord, recolta de porumb a fost aproximativ aceeași ca în anul precedent, cu o creștere în Canada și o ușoară scădere în Statele Unite.

Asia a obținut aproximativ 26 400 000 de tone, ceea ce reprezintă un spor de 6 la sută în raport cu anul precedent. În ceea ce privește Africa și America Latină, statisticile semnaleză o situație staționară.

Fără a insista în direcția comentării tuturor cifrelor amintite, trebuie subliniată totuși semnificația „situației staționare” tocmai în acele zone în care s-ar impune în mod acut o creștere masivă a producției și nu numai la porumb. În ciuda ceea ce statisticienii numesc „recorduri”, dosarul problemei alimentare a lumii rămîne deschis.

OREZ PENTRU AFRICA

În Africa, orezul este unul din alimentele de bază. Cu toate acestea, suprafața cultivată a crescut prea puțin din 1950 încoace. Dintre toate regiunile orizicole din lume, Africa deține terenurile cele mai reduse, mai ales dacă se ia în considerație existența unor suprafețe nefolosite și care ar putea fi destinate acestei culturi.

În momentul de față, se recoltează în Africa, în totalitate, 3,6 milioane tone de paddy (orez decorticat), cifră care este abia cu o treime mai mare decît în primii ani ai deceniului trecut. Creșterea anuală a producției (2-3 la sută) este mai mult decît modestă, mai cu seamă dacă e raportată la necesitățile crescînde care au determinat majorarea importurilor de trei ori în comparație cu media anilor 1953-1955.

În ciuda creșterilor realizate, producția de orez a Africii se menține la un nivel dintr-o vreme mai scăzut din lume.

Una din soluțiile propuse pentru a aduce o remediere rapidă a situației, acolo unde acest lucru este posibil, ar fi punerea în cultură a terenurilor mlăștinoase. Într-adevăr, experiența unor țări din Africa occidentală a arătat că mlăștinile de pe văile fluviilor sau cele de pe coasta oceanului, accesibile mareelor, dau recolte duble în raport cu terenurile cultivate în chip tradițional. În afară de aceasta, soluția propusă are avantajul că face posibilă utilizarea aceluiași teren mai mulți ani la rînd.

După cît se pare, zonele mlăștinoase constituie o rezervă de creștere a producției de orez, în special în țări ca Gambia, Guineea, Sierra Leone etc.

ORIZONTURI

CEAIUL — STIMULENT PENTRU PLANTE

Un amator sovietic a descoperit că ceaiul ar stimula creșterea plantelor. Făcînd această constatare, el a vrut să obțină confirmarea ei procedînd la încercări asupra diferitelor plante: piper roșu, aloe, geranium, trandafir etc. În timp ce plantele marlor au fost stropite cu apă obișnuită, celelalte au fost udate o dată la 3 zile cu o infuzie de ceai (3 g de ceai de Caucaz la 1 litru de apă). Efectul a fost deosebit de clar în primele stadii ale creșterii plantulelor. Trei luni după începutul experienței, plantele stropite cu ceai au fost în medie cu 20 la sută mai înalte decît plantele marlor din aceeași specie. Tulpinile lor erau mai groase, frunzele mai numeroase. Fructele piperului roșu stropit cu ceai s-au copleșit cu ceai 10 zile mai devreme.

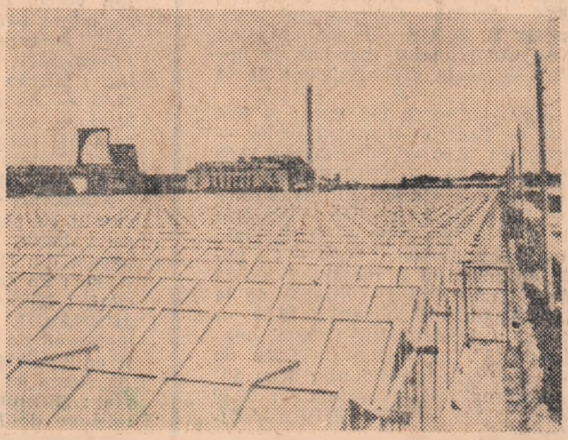
HUMUS SI ALGE DIN MASE PLASTICE

O societate vest-germană studiază folosirea masei plastice ca înlocuitor al humusului și al îngrășămintelor. Acest „humus artificial” se prezintă sub forma unor fulgi care se răspîndesc pe sol, în straturi cu o grosime de 2-4 cm. Terenul astfel presărat este apoi arat pentru a permite fulgilor să pătrundă în profunzimea solului. Prin înșălăntarea acestor teren se ob-

țin recolte superioare cu 70 la sută recoltelor obișnuite în condiții obișnuite.

MIEREA CA HRANA PENTRU PEȘTI

Un cercetător japonez a elaborat o nouă hrană pentru pești. Ea se compune din miere amestecată cu făină de grâu. Peștii hrăniți astfel cresc mai repede decît ceilalți, au o carne mai solidă, fără mirosul caracteristic de pește, ba uneori au aromă plăcută a mierii. Cel mai bine le prieste această hrană păstrăvilor, care reacționează deosebit de rapid și vizibil.

Sere, în apropiere de Dimitrovgrad (R. P. Bulgaria)

UN SOL DE FORMAJE RECENTA

Problema utilizării agricole a haldelor minelor de cărbune preocupă de mai mulți ani pe cercetătorii maghiari. O suprafață de 17 ha a fost destinată în scopuri experimentale în apropierea unei exploatare la suprafață situată la Ecsed (R. P. Ungară); 300 de parcele experimentale sînt așezate aici la examinarea diferitelor plante pe un sol de formă foarte recentă. Experiențele demonstrează că în 7 sau 8 ani este posibilă formarea unui sol cultivabil pe halde. Praful lignitului, care se găsește în mine, contribuie în mare măsură la formarea acestui sol productiv. Experiența cea mai

pozitivă este cea a unei parcele de cea 1 ha, cultivată cu viță de vie.

DEȘURILE DIN INDUSTRIA HIRTIEI ȘI CELULOZEI: POT SERVI CA ÎNGRĂȘĂMINT

La Institutul de microbiologie al Academiei de Științe a R. S. Cehoslovaciei se experimentează un nou tip de îngrășămint biominerale, la prepararea căruia se folosesc deșeurile din industria de hirtie și celuloză, în amestec cu diverse tipuri de turbă, praf de lignină sau alți componenți organici.

Noul îngrășămint se formează prin compostarea tuturor părților componente necesare pentru producția sa. În acest scop se folosesc microorganisme specifice, găsite în sol, capabile să folosească formele solubile și insolubile ale ligninei. La o temperatură normală, durata preparării îngrășămintului este de 90-120 de zile.

Noul îngrășămint a fost folosit cu succes pe laturile cultivate cu cartofi, porumb și varză. În toate cazurile s-au obținut recolte sporite.

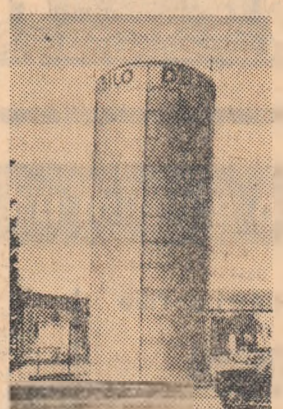
PLUG AUTOMAT

În Olanda a fost construit prototipul unui plug automat pe care este suficient ca omul să-l transporte pe cîmp, să-l apro-

vizioneze cu combustibil și să-l pună în funcțiune. Două fiare de plug așezate în sensuri diferite permit arături în ambele direcții. La capătul terenului, cadrul plugului, acționat de un motor cu motorină, se rotește, după necesități, cu ajutorul unei instalații hidraulice și al unui indicator magnetic.

COJIREA CHIMICA A FRUCTELOR ȘI LEGUMELOR

Ținînd seama de procentul ridicat de muncă cheltuită și pierderile mari înregistrate la curățatul fructelor și legumelor, oamenii de știință de la Institutul din Magdeburg (R. D. Germană) au elaborat un procedeu chimic, de curățat, care a fost experimentat la cartofi, castraveți, țelină, etc. Folosindu-se leșie caldă din sodă caustică, coaja fructului se dezlipeste ușor și este lesne îndepărtată pe cale chimică. Îndată după aceea se face neutralizarea cu acid acetic, astfel încît să nu rămînă nici o urmă din leșia folosită.

Noul tip de siloz din plăci prefabricate construit de o firmă italiană, cu o capacitate de 300 m.c. are calități tehnice superioare față de cele din ciment și oțel.

MASURAREA SALINITĂȚII SOLULUI CU RAZE INFRAROȘII

Intrucît terenurile prea „sărate” sînt improprii culturii humbucului, în S.U.A. s-a perfecționat un sistem foarte operativ

pentru a determina conținutul în sare al diferitelor terenuri cultivate cu humbuc. Metoda constă în fotografierea din avion a terenurilor cultivate cu humbuc, pe plăci fotografice foarte sensibile la razele infraroșii. Plantele sănătoase apar în fotografii ca avînd frunze palide, în timp ce plantele de pe terenuri cu soluri sărurate vor apare ca avînd frunze de o culoare închisă. Explicația acestei diferențe stă în faptul că din cauza conținutului prea mare de sare, plantele suferă.

COMBINA FOLOSITA CA DISTRIBUTOR DE ÎNGRĂȘĂMINTE

În Suedia, o autocombină a fost echipată cu o semănătoare în rînduri, frontală, și cu un extractor de amoniac avînd o lățime de lucru de cîte 6 m. Rezervorul de amoniac a fost montat în locul vibratoului. În bucățile de cereale servite drept conținut pentru sămînță. Umplerea celor două rezervoare durează 7 min. O încălcrătură ajunge pentru 8,50 ha.

AGRICULTURA SOCIALISTA

COLEGIUL DE REDACȚIE

Prof. Gh. Băia, Valeriu Buduru (secretar general de redacție), ing. Vasile Cîlăuș (redactor șef), prof. David Davidescu, membru corespondent al Academiei, ing. Triță Făniță, ing. Eugen Grigorescu, ing. Constantin Iftodi, acad. G. Ionescu-Șișești, om de știință emerit, Stelian Ionescu, ing. Nicolae Mantz, ing. Gh. Moldovan, ing. Tiberiu Muresan, ing. Gh. Stanciu, ing. Stelian Voinea (redactor șef adjunct), prof. Sergiu Vrejba.